

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 39ος • ΤΕΥΧΟΣ 172 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Γενική Συνέλευση - Εκλογές Νέου Διοικητικού Συμβουλίου

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας καλεί όλα τα μέλη του στην ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση, η οποία θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 18 Ιανουαρίου 2015 και ώρα 10:00 π.μ. στο ξενοδοχείο Novotel στην οδό Μιχ. Βόδα 4-6 Πλατεία Βάθη.

Θέματα Ημερήσιας Διάταξης

- Απολογισμός πεπραγμένων Δ.Σ. έτους 2014
- Οικονομικός Απολογισμός Δ.Σ. έτους 2014
- Εκλογές μελών για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. και νέας εξελεγκτικής επιτροπής για την επόμενη τριετία.
- Ανακοινώσεις και συζήτηση επί διαφόρων θεμάτων που απασχολούν το χωριό και τον Σύνδεσμό μας, προτάσεις μελών για βελτίωση της λειτουργίας του Συνδέσμου μας.
- Κοπή Βασιλόπιτας

Αγαπητοί χωριανοί

Η προγραμματισμένη Γενική Συνέλευση είναι ιδιαίτερα κρίσιμη διότι εκτός των άλλων θα αναδειχθεί νέο Δ.Σ. που θα αναλάβει να συνεχίσει το έργο του Συνδέσμου και ασφαλώς θα πρέπει στη διοίκησή του να συμμετάσχουν χωριανοί, που να έχουν όρεξη για δουλειά για όλη την επόμενη τετραετία.

Σας περιμένουμε όλους.

Αιτήσεις συμμετοχής στη διοίκηση μέχρι 15-1-2015

Σας ευχόμαστε Χρόνια Πολλά
με υγεία και ευτυχία να δεχθούμε
το νέο έτος 2015!

Αναμνήσεις από τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις

Αναμνηστική φωτογραφία από το καθιερωμένο τσιμπούσι που και φέτος πραγματοποιήθηκε στις 23/8/14 στην Αγία Ελένη στο πλαίσιο της δέσμευσής μας προς τις εκδηλώσεις κάθε καλοκαιριού. Δεξιά διακρίνουμε παιδική συντροφιά που διασκεδάζουν παίζοντας

Ο πιο ζεστός μήνας του καλοκαιριού βρήκε τους περισσότερους χωριανούς μας στο χωριό. Η πλατεία γέμισε παιδικές φωνές, τα παγκάκια και τα скаλιά φιλοξένησαν τις μεγάλες παρέες, οι παιδικές χαρές ξεσκούριασαν από την απραξία, στο γήπεδο κάθε απόγευμα τα παιδιά του μπάσκετ ή του ποδοσφαίρου έβγαζαν όλη τους την ενέργεια παίζοντας τα ανάλογα παιχνίδια. Μέχρι και αγώνα κανόνισαν με την Γραβιά, και συνοδευόμενα από τους γονείς τους, πήγαν, έπαιξαν, έχασαν και επέστρεψαν πανηγυρίζοντας σηκώνοντας στα χέρια τον 9χρονο και μοναδικό σκόρερ της ομάδας, Κωσταντίνο Φ. Βλάχο.

Οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας και του Α.Ο.Κ έγιναν με τα καλλίτερα αποτελέσματα.

Μπάνιο στην πισίνα!

- Το καλλιτεχνικό εργαστήρι, 13/14 Αυγούστου, με την καθοδήγηση της Εύης Θεοφανίδου, είχε την επιτυχία του μαθαίνοντας τα παιδιά να κάνουν κατασκευές από χαρτί (εφημερίδες περιοδικά).

- Την Τετάρτη, 13 Αυγούστου, ιατροί του νοσοκομείου Άμφισσας, ήρθαν για την αιμοδοσία, στην οποία προσήλθαν αρκετοί, άλλα 11 άτομα μπόρεσαν να γίνουν αιμοδότες και να αισθανθούν την χαρά της προσφοράς ζωής.

- Το τουρνουά τάβλι, 11/12 Αυγούστου, έφερε τα ζευγάρια σε δύσκολη θέση. Όλοι σκληροί μαχητές! Αλλά σ' ένα τελικό πάντα πάνε δύο και κερδίζει ο ένας. Στο φετινό τουρνουά οι δύο αντίπαλοι έμελλε να είναι ο πατέρας, Δημ. Χαμηλός, και ο γιος, Ιωαν. Δ. Χαμηλός. Τα ζάρια και τα πούλια "πήραν φωτιά"! Νικητής ο Γιάννης Χαμηλός, ο οποίος μετά την λήξη του ανώμαλου δρόμου, στις 15 Αυγούστου, καταχειροκροτούμενος έλαβε το συμβολικό βραβείο από τον Σύνδεσμό μας.

- Στις 19 Αυγούστου έγινε η προγραμματισμένη εκπαιδευτική εκδρομή στο Γαλαξίδι και στην περιοχή Χάρμαινα, στην Άμφισσα.

- Την παραμονή της Παναγίας ετελέσθη εσπερινός και αρτοκλασία στο Ναό της Παναγίας (Ρούγα). Ο σύλλογος "Άγιος Γεώργιος" Λαμίας πραγματοποίησε εκδήλωση, μαζί με το παραδοσιακό λουκούμι, με καλλιτέχνες τα αδέρφια: Νίκο & Νάσια Χρ. Βελέντζα και μας διασκέδασαν με ρουμελιώτικα τραγούδια και παραδοσιακούς χορούς.

- Στις 15/8 το βράδυ, η επιχείρηση της οικ. Καπετανάκη, οργάνωσε πάρτι στην ταράσπλατεία του μαγαζιού τους! Όλοι ήμασταν εκεί,

χορέψαμε, διασκεδάσαμε με την καρδιά μας ως τις πρώτες πρωινές ώρες.

- Στις 23/8, στην Αγ. Ελένη, στο Κεφαλόβρυσο, ανταμωθήκαμε πολλοί χωριανοί και με καφεδάκι, λουκούμι, υποβρύχιο και τσίπουρο, ευχηθήκαμε καλό φθινόπωρο και καλή αντάμωση με υγεία για όλους μας, το καλοκαίρι του 2015.

- Τις πολύ ζεστές μέρες του Αυγούστου, ο

Νικόλας Μπαράκος φρόντισε να δροσιστούν τα παιδιά. Ο κεφάτος, ακούραστος Νικόλας έστησε την πισίνα του μπροστά στο μαγαζί της οικ. Καπετανάκη, και οι μικροί κολυμβητές εμφανίστηκαν με τα μαγιό τους! Η πλατεία γέμισε νερά, χαρούμενες φωνές και γέλια.

Και του χρόνου με υγεία!!

Η εκπαιδευτική εκδρομή μας

Στις 19-8-2014 ένα μεγάλο πούλμαν από την Ιτέα μας περίμενε μπροστά στο γήπεδο του χωριού για να εκδράμουμε και να επισκεφθούμε αξιοθέατα μέρη της Φωκίδας.

Πρώτος προορισμός το όμορφο Γαλαξίδι, ιστορική παραθαλάσσια κωμόπολη με 1700 κατοίκους. Στην περίοδο της ιστιοφόρου ναυτηλίας το Γαλαξίδι ήταν πασίγνωστο για τον πλούτο, τον μεγάλο στόλο και την ναυτική ικανότητα των κατοίκων του. Τα θαυμάσια αρχοντικά του μας θυμίζουν το θαυμαστό παρελθόν. Πρώτη μας επίσκεψη το Ναυτικό και Εθνολογικό Μουσείο. Εκεί μας ξενάγησε ο **κ. Γ. Κουρεντής**, εκπρόσωπος του Μουσείου, ο οποίος εν συνεχεία μας οδήγησε στον Ιερό Ναό του Αγ. Νικολάου. Τρίκλιτη Βασιλική με τρούλο, δύο καμπαναριά, το μεγάλο ρολόι της πόλης και ένα πανέμορφο ξυλόγλυπτο τέμπλο τεχνοτροπίας μπαρόκ γνωστό σε όλη την Ευρώπη. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Επιστροφή στην Άμφισσα και επίσκεψη στην παλιά συνοικία των βυρσοδεψών ΧΑΡΜΑΙΝΑ. Εκεί ήταν συγκεντρωμένα όλα τα εργαστήρια επεξεργασίας δέρματος, τα ταμπάκια. Το στοιχείο της Χάρμαινας αγαπούσε και προστάτευε τους ταμπάκηκες. Σύμφωνα με τον θρύλο τα στοιχειά αντιπροσώπευαν ψυχές αδικοχάνων ανθρώπων που τριγυρνούσαν ανικανοποίητοι στην περιοχή. Το σπουδαιότερο στοιχείο για την

Άμφισσα ήταν της Χάρμαινας γι' αυτό άλλωστε το γιορτάζουν τις απόκριες με βαριές προβιές, αναμμένες δάδες και βαριές αλυσίδες. Σήμερα στην Χάρμαινα βρίσκεται και η Δημοτική Πινακοθήκη. Μετά και από αυτήν την επίσκεψη κουρασμένοι, πεινώντας, και διψώντας καταλήξαμε για πιτόγυρο στο ψητοπωλείο "ΣΑΛΩΝΑ" στην Άμφισσα. Πρέπει να ευχαριστήσουμε θερμά την Βουλευτή Φωκίδας **κ. Ασπασία Μανδρέκα** για την δωρεάν διάθεση του πούλμαν και την **κ. Εύη Θεοφανίδου**, η οποία υπήρξε θαυμάσια ξεναγός της εκδρομής.

A.K.

Στιγμιότυπο από την εκδρομή στην πόλη της Άμφισσας.

φωτο: Νάκος

28η Οκτωβρίου 2014

Την Τρίτη 28 Οκτωβρίου 2014, παρά τις δύσκολες καιρικές συνθήκες, ο παπα-Κώστας χτύπησε την καμπάνα του Αγίου Γεωργίου και όσοι βρίσκονταν στο χωριό, μόνιμοι και παροικούντες παρακολούθησαν με συγκίνηση τη Θεία Λειτουργία και τη δοξολογία της ημέρας.

Στη φωτογραφία εικονίζεται ο νέος Πρόεδρος του τοπικού μας Συμβουλίου Κωνσταντίνος Μαθαίου που καταθέτει στεφάνι στο μνημείο του ήρωα Παπαντριά.

Απολογισμός Εθελοντικών Δραστηριοτήτων 2014

Ακολουθώντας τους κανόνες της σύγχρονης εποχής που ο εθελοντισμός έχει καθιερωθεί ως ο θεσμός εκείνος, που συμβάλει στην αντιμετώπιση των κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών προβλημάτων και καλείται να αναπληρώσει τα κενά που δημιουργεί η αδυναμία του κράτους και οι μηχανισμοί της αγοράς, το καλοκαίρι σε συνεργασία της τοπικής κοινότητας του Συνδέσμου και εθελοντών συγχωριανών μας οργανώθηκαν και πραγματοποιήθηκαν σημαντικές δραστηριότητες με κυριότερες:

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ
Διάνοιξη μονοπατιού Χωριό – ψηλό κοτρώνι – Γεφύρι – μύλος Αλεξίου – Αγία Παρασκευή.	12 εθελοντές/ντριες 2 παιδιά (2 ημέρες)
Καθαριότητα – περιποίηση πλατείας και πλακόστρωτου μονοπατιού μέχρι Κακοτράχη.	18 εθελοντές/ντριες 12 παιδιά
Διάνοιξη – Καθαριότητα μονοπατιού Κακοτράχη – Κεφαλόβρυσο	19 εθελοντές/ντριες 6 παιδιά
Διάνοιξη – καθαρισμός ποταμού Κεφαλόβρυσο – Αγία Ελένη.	23 εθελοντές/ντριες 5 παιδιά
Διάνοιξη – καθαρισμός κεφαλαύλακου από Κεφαλόβρυσο μέχρι πλατεία χωριού.	4 εθελοντές (2 ημέρες)
Καθαρισμός – συντήρηση αποθήκης Γεωργικού Συνεταιρισμού και Νεκροταφείου	8 εθελοντές
Διάνοιξη (Κοπή βάτων – σπάρτων – ακακιών) ασφαλτόστρωτου δρόμου από Κακοτράχη μέχρι Γενέση.	3 εθελοντές
Εσωτερικός καθαρισμός πηγής Κεφαλόβρυσου	7 εθελοντές - 2 παιδιά
Καθαρισμός Μνημείου και βρύσης στο Σταυρό.	1 εθελοντής
Καθαρισμός – συντήρηση τα παγκάκια στο Στρογγυλό	1 εθελοντής
Διάνοιξη μονοπατιού ψηλό Κοτρώνι – Κρεβατά – Μότσιω.	1 εθελοντής
Καθαριότητα – ευπρεπισμός – βαφή περιβάλλοντος χώρου εκκλησίας Παναγίας	6 εθελοντές
Διάνοιξη μονοπατιού Στρογγυλό – Σπίτι Λιακοσταμάτη – Σκαπέρδα – Γεφύρι Τριανταφύλλου (Πράντζα) – παιδική χαρά Παναγίας.	1 εθελοντής (6 ημέρες)
Κόψιμο του κισσού που έπνιγε τα πλατάνια κατά μήκος του πεζοδρόμου Πλατεία – Κακοτράχη	4 εθελοντές
Καθαρισμός (κόψιμο βάτων – θάμνων – κλάδεμα δένδρων) περιμετρικά της εκκλησίας Αγίας Ελένης στο Κεφαλόβρυσο.	5 εθελοντές - 2 παιδιά
Συναρμολόγηση, λουστράρισμα και τοποθέτηση ξύλινων τραπεζοκαθισμάτων στην Αγ. Ελένη. (δαπάνη αγοράς Σύλλογος «Αγία Τριάς»)	4 εθελοντές

Ο πιο προφανής λόγος που οι άνθρωποι γίνονται εθελοντές είναι το πάθος τους για κάτι που αγαπούν. Ο εθελοντής θα πάρει μια πραγματική γεύση από την κουλτούρα του χωριού μας, που θα του επιτρέψει να γίνει ένας πραγματικός Κουκουβιστιανός, αντί ένας απλός τουρίστας.

N.N.Γ.

Νέα του Χωριού

Ο ξενώνας του χωριού έπαψε να λειτουργεί λόγω συνταξιοδότησης της Γιούλας Κυριαζή που μέχρι τώρα είχε τη διαχείρησή του. Για το καλό του χωριού μας, σύντομα το Τοπικό Συμβούλιο θα πρέπει να κινήσει τη διαδικασία της επαναλειτουργίας του.

Κατάργηση ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής.

Με την αιτιολογία ότι “δεν υπάρχουν σήμερα οι μηχανισμοί της σωστής λειτουργίας της και την απόδοση της περιοχής που περικλείει αυτή στο ελεύθερο κυνήγι” το Τοπικό Συμβούλιο με την απόφαση 13/2014, ομόφωνα προτείνει την κατάργηση της κυνηγετικής περιοχής και προτείνει “να γίνει άμεσα η επανίδρυση του μονίμου καταφυγίου θηραμάτων στις περιοχές των κοινοτήτων Καλοσκοπής, Οινόχωριου και Καστελλίων με την αρχική οριοθέτηση του 1980.

Ανέλαβαν οι νέες Αρχές

Από την 1η Σεπτεμβρίου ανέλαβαν επίσημα οι νέες τοπικές αρχές οι οποίες εκλέχθηκαν κατά τις Δημοτικές και Περιφερειακές Εκλογές του περασμένου Μαΐου.

Νέος Περιφερειάρχης Στ. Ελλάδας ανέλαβε ο Κώστας Μπακογιάννης και Αντιπεριφερειάρχης Φωκίδας ο Κων/νος Μίχος. Περιφερειακοί Σύμβουλοι από το Νομό μας είναι ο Γιάννης Αγγελέτος, Στάθης Κάππος, Βαγγέλης Κατσαγούνος.

Νέος Δήμαρχος Δελφών ανέλαβε ο Θανάσης Παναγιωτόπουλος ο οποίος, με απόφασή του, όρισε για την αντιδημαρχία των Δ.Ε. Γραβιάς και Καλλιέων την Μαρία Ανδρεοπούλου. Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο τους.

ΝΕΟ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Από την 1η Σεπτεμβρίου ανέλαβε να διαχειριστεί τις τύχες της κοινότητας της Καλοσκοπής το νεοεκλεγέν Τοπικό Συμβούλιο που απαρτίζεται από τους:

Κωνσταντίνος Χ. Ματθαίου τηλ 2265061226

Δημήτριος Κ. Τσιαμπάς τηλ 2265061265

Κωνσταντίνος Γ. Χαμηλός τηλ 2265061242

Με ελπίδα υποδεχόμαστε τη νέα μας αρχή και πιστεύουμε ότι θα ανταποκριθούν στο βάρος των προβλημάτων που πέφτουν στις πλάτες τους.

Μια ωραία πρωτοβουλία

Η βρύση της εκκλησίας της Αγίας Τριάδας που χρόνια αναβλύζει δροσερό νερό χωρίς σταματημό και που παλιότερα από αυτή ποτιζόταν μεγάλη έκταση γεωργικής γης τα τελευταία χρόνια ελαττώθηκε σημαντικά η ροή της. Υπάρχει έντονος ο κίνδυνος να στερέψει οριστικά. Το γεγονός ανησύχησε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του χωριού μας και γι' αυτό ευχαρίστως δέχθηκε πρόταση της οικογένειας Γρηγόρη Μπάκα, γαμπρού του Δημ. Χαμηλού, που προσφέρθηκε με δικές της δαπάνες και προσωπική εργασία να ερευνήσει για ποιο λόγο παρατηρείται η μείωση της ροής του νερού και να μεριμνήσει για την αποκατάσταση του προβλήματος.

φωτο: Νάκος

Βοηθούμενη από συγγενικά πρόσωπα και προπάντων με βοήθεια σκαπτικού μηχανήματος που προσφέρθηκε αφιλοκερδώς από το νέο μας επιχειρηματία του καταστήματος του χωριού, κ. Ι. Καπετανάκη (τον ευχαριστούμε) διαπιστώθηκε ότι ο παλιός αγωγός είχε

στρωθεί με χαλίκι και σκεπαστεί με κεραμίδια με συνέπεια να έχει καταστραφεί από τις ρίζες φυτών και το νερό διασκορπιζόταν στο έδαφος.

Αποκατέστησαν τον αγωγό και στη συνέχεια με πελεκητή πέτρα επένδυσαν το γύρω χώρο της βρύσης, φτιάχνοντας και αναπαυτικά καθίσματα.

Το έργο δένει αρμονικά με το περιβάλλον και αποτελεί ένα στολίδι για τον τόπο μας αλλά και ένα έξοχο δείγμα προσφοράς στον πολιτισμό.

Νέος Μητροπολίτης Φωκίδας

Στην εκλογή του Επισκόπου Ανδρούσης **Θεοκτίστου**, ως Μητροπολίτη Φωκίδας, προχώρησε η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Φωκίδας γεννήθηκε στη Σπάρτη το 1954 όπου παρακολούθησε τις εγκυκλίους σπουδές του και στη συνέχεια σπούδασε θεολογία στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Το 1997 εκάρη Μοναχός στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Στεμνίτης - Γορτυνία. Το 1973 χειροτονήθη διάκονος στην ίδια Μονή. Άσκησε χρέη Αρχιερατικού Επιτρόπου στην περιοχή Μεγαλουπόλεως. Υπηρέτησε ως ιεροκήρυκας στην Ιερά Μητρόπολη Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως. Άσκησε το λειτούργημα του θεολόγου καθηγητή στο γυμνάσιο-λύκειο της Μεγαλουπόλεως.

Υπεύθυνος για την πνευματική κίνηση της περιοχής Μεγαλουπόλεως υπηρέτησε επί 36 συνεχόμενα έτη.

Επιστολή παραίτησης

Από τον κύριο Αρη Βασιλειάδη λάβαμε την από 26/6/2014 επιστολή του, απόσπασμα της οποίας έχει ως εξής:

“Δια της παρούσης ευσεβώς υποβάλω την παραίτησή μου ως μέλους του Δ.Σ. του Συνδέσμου σας για λόγους ευθιξίας και παρακαλώ θερμά όπως γίνει αποδεκτή με ισχύ από σήμερα.

Άρης Βασιλειάδης”

Ανάπλαση του προαύλιου χώρου της Παναγίας

Φωτο: Μαριλένα

Ο δυτικός προαύλιος χώρος της εκκλησίας της Παναγίας ισοπεδώθηκε τη δεκαετία του 70 με προσφορά εργασίας χωριανών μας και με δαπάνες του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου (ιερέας ο ΠαπαΤάκης Χασιακός) και από τον τότε Πρόεδρο του Συνδέσμου μας Πάκη Γιαννόπουλο έγινε επίστρωση με πλάκες Πηλίου τόσο του δαπέδου όσο και των πλαϊνών τοίχων ενώ δημιουργήθηκαν και αναπαυτικά καθίσματα.

Με την πάροδο του χρόνου και την πολλή χρήση οι τοίχοι ξέφτισαν, οι πλάκες του δαπέδου έσπασαν και μετακινήθηκαν. Κάποιος έπρεπε να μεριμνήσει για τη συντήρηση του. Την εκκρεμότητα συζήτησαν οι ιερέας ΠαπαΓιάννης Λευκαδίτης, Αθαν. Μαλεβίτσης, Βασιλ. Παν. Χαμηλός και Δημ. Ι. Χαμηλός και προς στιγμήν νόμισαν ότι θα μπορούσαν με τη βοήθεια εθελοντών της Ρούγας διαθέτοντας και λίγα χρήματα να αναμορφώσουν το προαύλιο.

Το δίλημμα ετέθη. Η φθορά όμως ήταν μεγάλη και χρειάζονταν γενική αποκατάσταση.

Η ευκαιρία ήλθε. Η **Γιώτα Τσόχλα** (κόρη του αείμνηστου Τριαντάφυλλου Τσόχλα) προσέφερε το ποσό των 500 ευρώ στη μνήμη του πρόσφατα θανόντος συζύγου της Γιάννη και ο πάντα παρών **Πάκης Γιαννόπουλος** 600 ευρώ. Έτσι άνοιξαν το δρόμο και πρόθυμα ακολούθησαν με εισφορές οι παρακάτω χωριανοί που πληροφορήθηκαν την προσπάθεια.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΕΥΡΩ

Εκκλησιαστικό συμβούλιο	
Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής	300
Αθανάσιος Κυριάκης	100
Αθανάσιος Μαλεβίτσης	100
Βασίλειος Χαμηλός.....	100
Τάκης Γ. Λευκαδίτης	100
Ελένη Καλαντζή.....	100
Δημήτριος Ι. Χαμηλός	50
Παρασκευή Ι. Χαμηλού.....	50
Ιωάννης Δ. Χαμηλός	50
Ανώνυμη.....	100
Γιάννης Ζ. Ραπτόπουλος.....	50
Ελένη Γ. Λευκαδίτη.....	100
Νικόλαος Γ. Δανιήλ	100
Γεώργιος Α. Πλατανιάς	100
Παπαγιάννης Λευκαδίτης	165
Ιωάννης Καμπάνης	20
Φάνης Γ. Λευκαδίτης.....	20
Νικηφόρος Ζούγρος.....	100
Ευθυμία Χαμηλού - Τριαντάφυλλου	100
Παναγιώτης Καπετάνακης	50
Ευθυμία Παναγιώτου - Τούμπα.....	50
Παναγιώτης Παπανικολάου	20
Κωνσταντίνος Δ. Τσόχλας.....	50

ΣΥΝΟΛΟ3075

ΔΑΠΑΝΕΣ3025

ΥΠΟΛΟΙΠΟ50

(ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΥΛΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΒΑΨΙΜΟ ΤΟΥ ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ)

Το έργο τέλειωσε και εγκαινιάσθηκε την παραμονή του εορτασμού της Μεγαλόχαρης (14/8/2014) με ιεροτελεστία και ολονύκτιους δημοτικούς χορούς που οργάνωσε ο Σύλλογος Καλοσκοπιτών Λαμίας "Άγιος Γεώργιος".

Ευχαριστούμε θερμά όσους συνέβαλαν για την αναμόρφωση του ωραίου προαυλίου μπροστά στην είσοδο της εκκλησίας.

Τιμητική εκδήλωση-βράβευση του **Θεοφάνη Λευκαδίτη** λαογράφου - συγγραφέα από τον Δήμαρχο Περιστερίου

Την Κυριακή 23/11/2014 στο Πολιτιστικό-Συνεδριακό Κέντρο του Δ. Περιστερίου, ο Δήμαρχος Περιστερίου **κ. Ανδρέας Παχατουρίδης** τίμησε τον 96χρονο συγχωριανό μας **Θεοφάνη Λευκαδίτη** για την προσφορά του στις εθιμοτυπικές μας παραδόσεις και στο Δημοτικό Τραγούδι. Λάτρης των Δημοτικών Τραγουδιών συνέλεξε απ' όλη την Ελλάδα και τη Κύπρο 3115 παραδοσιακά τραγούδια, όλων των ρυθμών. Η Συλλογή του περιλαμβάνει και 1900 παροιμίες και λαϊκά σοφίσματα.

Σκοπός του, να παραδώσει τον πολιτιστικό μας αυτό πλούτο άφθαρτο και αλώβητο στη νέα γενιά. Η Ανθολογία των 3115 Παραδοσιακών Τραγουδιών, η οποία προλογίζεται από κορυφαίους πανεπιστημιακούς δασκάλους έχει κυκλοφορήσει. Δεκάδες τόμοι διανεμήθηκαν δωρεάν σε Δήμους, Κοινότητες και Πολιτιστικούς Φορείς. Έγραψε επίσης, ιστορικά και κοινωνικά βιβλία, πεζογραφήματα, λαογραφήματα, διηγήματα εύθυμα και σοβαρά, ποιήματα και θεατρικές κωμωδίες. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης επαινούν τον Ρουμελιώτη λαογράφο. Η προσφορά του στις παραδόσεις μας έχει αποσπάσει 9 βραβεία από Ακαδημία Αθηνών, Σύλλογο Ελλήνων Λογοτεχνών, από Νομαρχίες, Δήμους και Συλλόγους.

Τη λαμπρή εκδήλωση προσφώνησαν με εγκωμιαστικά λόγια οι παρακάτω διοργανωτές και προσκεκλημένοι:

- Ο Δήμαρχος Περιστερίου κ Ανδρέας Παχατουρίδης, ο οποίος μίλησε για την πολύτιμη προσφορά του κ. Λευκαδίτη στα πατροπαράδοτα κληροδοτήματα

- Ο κ. Ταξιάρχης Κόλιας, Καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος ανέτρεξε στην ιστορική διαδρομή του δημοτικού τραγουδιού, στις αξίες της παράδοσης, των ηθών και εθίμων της ιδιαίτερης πατρίδας μας, της ένδοξης Παρνασσίδας. Επαίνεσε δε ιδιαίτερα τη μεγάλη προσφορά του λαογράφου συγχωριανού μας Θεοφάνη Λευκαδίτη στη διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, που είναι παρακαταθήκη για τη νεότερη γενιά

- Ο κ. Κωνσταντίνος Τούμπας, Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων Παρνασσίδας, ο οποίος αναφέρθηκε διεξοδικά στο ένθερμο ενδιαφέρον και το ζήλο του κ. Λευκαδίτη για την διάσωση από τη φθορά του εθνικού μας αυτού θησαυρού που λέγεται Δημοτικό Τραγούδι, οι ρίζες του οποίου χάνονται στα βάθη των αιώνων

- Ο κ. Ιωάννης Λευκαδίτης, γιος του κ. Λευκαδίτη, καθηγητής Νομικών και Πολιτικών Επιστημών, ο οποίος περιέγραψε την επίπονη και μακροχρόνια προσπάθεια του πατέρα του να συγκεντρώσει αυτό το πλούσιο υλικό που αφορά το δημοτικό τραγούδι αλλά και τις παραδόσεις των προγόνων μας. Έκανε δε ιδιαίτερη μνεία στο θαυμασμό των Ευρωπαίων στοχαστών των προηγούμενων αιώνων για τα ιδανικά της φυλής μας που αναδεικνύονται μέσα από τη δημοτική μας ποίηση

- Η κα Βούλα Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος του Συλλόγου Καλοσκοπιτών, η οποία αναφέρθηκε με πολύ κολακευτικά λόγια στον συμπατριώτη μας Θεοφάνη Λευκαδίτη για το σπουδαίο λαογραφικό του έργο, που τιμά το χωριό μας, ως και τη σημαντική συμβολή του στο Σύλλογο

- Η κα Μαρία Λευκαδίτου, κόρη του κ. Λευκαδίτη, Εκπαιδευτικός Ειδικής Αγωγής, η οποία μίλησε για τη βιβλιογραφία του λαογράφου και αναφέρθηκε συνοπτικά στο περιεχόμενο των βιβλίων του

- Η Ζέτα Ξαφάκη, εγγονή του κ. Λευκαδίτη, Εκπαιδευτικός, η οποία προκάλεσε βαθιά συγκίνηση στους προσκεκλημένους με τα ολόθερμα λόγια αγάπης και θαυμασμού για τον παππού της.

- Η Χριστίνα Ξαφάκη, εγγονή του κ. Λευκαδίτη, Οικονομολόγος, εκφώνησε την ομιλία εκ μέρους του παππού της και είχε τον γενικό έλεγχο των παρουσιάσεων και του οπτικοακουστικού υλικού της διοργάνωσης της λαμπρής αυτής εκδήλωσης.

Την παρουσίαση της εκδήλωσης του Δήμου Περιστερίου ανέλαβε και έφερε εις πέρας επάξια και με ζηλευτό τρόπο η κα Αγγελική Χατζηλουκά-Λευκαδίτη, Κοινωνική Λειτουργός.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την απόδοση της θεατρικής κωμωδίας «ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ» από την πειραματική σκηνή του Δήμου Περιστερίου «Ανδρέας Βαρούχας». Η θεατρική κωμωδία χάρη στους ταλαντούχους ηθοποιούς και στην άρτια σκηνοθετική προσέγγιση, σκόρπισε άφθονο γέλιο στο κοινό. Κατενθουσιασμένοι οι θεατές, χειροκρότησαν τον συγχωριανό μας λαογράφο.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο θείος και ο ανηψιός

Θείος: Ο Αθανάσιος Μώρης του Ευθυμίου, από τη γενιά των Κατσανέων, που στη στρατιωτική του θητεία υπηρετούσε στο Υγειονομικό στη Θεσσαλονίκη. Πριν από τη στρατιωτική του θητεία είχε εργαστεί στην ίδια πόλη κοντά στους Μαλεβιτσέους όπου έμαθε τα μυστικά της παραγωγής και εκμετάλλευσης γαλακτοκομικών προϊόντων και μετά τον εμφύλιο εξελίχθηκε σε επιτυχημένο επαγγελματία στη Λαμία.

Ανηψιός: Ο Αθανάσιος Μαλεβίτσης από τη γενιά των Σουπαίων, δηλαδή αυτός που συνέταξε αυτό το κείμενο. Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη από πλανόδιο φωτογράφο στη Θεσσαλονίκη. Δεν έχει καλλιτεχνική αξία αλλά συναισθηματική και ιστορική. Ευτυχώς διαφυλάχτηκε από τα ξαδέλφια μου τον Ευθύμιο (Μάκη) και Αλέκο Μώρη, παιδιά του Θανάση. Τους ευχαριστώ.

Θα προσπαθήσω όσο κι αν έχει ξεθωριάσει η μνήμη μου να αναφερθώ στο “πρώτο της ζωής μου ταξίδιον” που πραγματοποιήθηκε το 1939 δηλαδή πριν από 75 χρόνια. Ο λόγος του ταξιδιού ήταν απλός. Ο πατέρας μου μαζί με άλλους χωριανούς αναζήτησαν καλύτερη τύχη και έφτασαν μέχρι τη Θεσσαλονίκη όπου πουλώντας γάλα “κατ’ οίκον” εξελίχθηκαν σε καστηματάρχες γαλακτοπωλείων, εστιατορίων, κ.λπ. Αφού έστησε την επιχείρησή του επικοινωνήσαν “δι’ αλληλογραφίας” με τη μάνα μου και την κάλεσε να τον επισκεφθεί έχοντας κι εμένα μαζί της σε ηλικία 7 ετών.

Όποιος όμως εκείνο τον παλιό καιρό αποφάσισε να ξενιτευτεί το σκεφτόταν σοβαρά και πολύ τον βασάνιζε αυτή η σκέψη. Τα ταξίδια τότε δεν ήταν περίπατος, φόβιζαν πολύ κόσμο. Τα μέσα συγκοινωνίας πρωτόγονα και οι δρόμοι γεμάτοι κινδύνους. Η μάνα μου που και γι’ αυτή ήταν το πρώτο της ταξίδι έκανε τάματα στην εκκλησία και για αντάλλαγμα παρακαλούσε την Παναγία να μας βοηθήσει στο δύσκολο ταξίδι μας.

Εγώ ήμουν αισιόδοξος και οι ετοιμασίες μου ήταν σαν αυτές του Μαγγελάνου για το γύρο του κόσμου. Ήθελα μάλιστα να κάνω προφητεία ότι όλα θα πήγαιναν καλά. Έψαχνα για κόλπα. Ήμουν και θεοφοβούμενος. Μια προφητική φυλλάδα (που είχε εγκαταλείψει κάποιος καλόγερος μαζί με την “Αγία Αποστολή”) που μου είχε προμηνεύσει ο εξάδελφος μου Χρήστος, της Φώτως, που θα μου παραστεκόταν και θα μου πρόσφερε εξυπηρέτηση.

Αυτή όμως έθετε προϋποθέσεις. Έπρεπε να τη διαβάζεις κάθε μέρα και όταν άρχιζες το διάβασμα έπρεπε να τελειώσεις όλο το κείμενο με προσοχή και χωρίς διακοπή. Εγώ όμως ήμουν ακόμη στην εκμάθηση της αλφαβήτας.

Κάποια στιγμή ανακοινώσαμε την πρόθεση μας στους χωριανούς κι άρχισαν συγγενείς και φίλοι

να μας επισκέπτονται και να μας αποχαιρετούν με πολλές ευχές. Τα ενθαρρυντικά λόγια μας έδωσαν ο μπάρμπα Παναγιώτης Κόλλιας (Καλόγηρος) κι ο καντηλανάφτης της εκκλησίας Ευθ. Θεοχάρης (Σκαλτσίνης) που κι αυτοί διάβασαν τον Ιεζεκιήλ και προφήτευσαν ότι όλα θα πήγαιναν καλά κι έτσι μας ησύχασαν από την αβεβαιότητα.

Η μάνα μου όπως και όλες οι γυναίκες του χωριού που είχαν τους άντρες τους να εργάζονται στα “ξένα” έκαναν το κουμάντο τους και την οργάνωση του σπιτιού τους. Έτσι είχε βάλει μια σειρά στο μυαλό της. Με ικανοποίηση έβλεπε να μεγαλώνω και να πλησιάζει η ευκαιρία να με συντροφεύσει με τα μεγαλύτερα παιδιά της γειτονιάς τον Πλατανιά, τον Τσίγα και τους τωρινούς Τσαρτσάλη και Παράσχο και να πήγαινα μαζί τους να βοσκάω τις γίδες και τα δύο αρνάκια που μας έδιναν γάλα και κανένα κατσίκι που γιορτάζαμε το Πάσχα. Αυτό βέβαια παράλληλα με το σχολείο. Έτσι θα ελευθερώνονταν τα χέρια των κοριτσιών της Βασιλικής και της Ελένης που ήταν

κάπως μεγαλύτερες από μένα και θα μπορούσαν να ασχοληθούν με τις γεωργικές δουλειές και να μάθουν να υφαίνουν στον αργαλειό ώστε να ετοιμάσουν την προίκα τους.

Ήταν μια τακτική που ακολουθούσαν όλες οι αγροτικές οικογένειες διότι τα χωράφια ακόμη και οι μεγάλες εκτάσεις χρειάζονταν για να καλλιεργηθούν πολλά χέρια και δυνατά βόδια ώστε να αξιοποιούνται τα τσαπιά και τα αλέτρια. Τα παιδιά από μικρή ηλικία τα οδηγούσαν στις αγροτικές καλλιέργειες περισσότερο μάλιστα κούραζαν τα κορίτσια διότι εκτός από το σκάψιμο, τις ελεύθερες ώρες επιβαρύνονταν με την περιποίηση του σπιτιού και το φτιάξιμο της προίκας.

Οι ετοιμασίες άρχισαν. Η μάνα μου έβγαλε από το μπαούλο μια καθαρή φούστα που είχε ράψει η Καραμπέτσα για νυφικό και το καινούργιο της μαντήλι για το κεφάλι. Για μένα έτοιμο το ντρίλι (δρύλινο) παντελόνι.

Μια Δευτέρα λοιπόν πρωί και ενώ η μάνα μου όλη τη νύχτα ετοίμαζε κεφτεδάκια, ψωμί, ελιές κ.τλ. για το ταξίδι (ήμουν και φαγανός) καθώς και για τον πατέρα μου μια μπαμπανέτσα (χορτόπιτα με καλαμποκίσιο αλεύρι **π' να γλύφ'ς κι τα δάχλ'ς**), η αδελφή του πατέρα μου η Ποδάραϊνα, μας πήρε με το μουλάρι και ασθμαίνοντας με την αγωνία μήπως το τρένο φύγει, κατεβήκαμε από τα αμπέλια, τον Πύργο και την πολύ λασπωμένη Στενή, φτάσαμε στο σταθμό του Μπράλλου.

Η κίνηση στο σταθμό ήταν μεγάλη. Ταλαιπωρημένοι αγωγάτες με λασπωμένα ρούχα έφερναν καβάλα στα μουλάρια τους ταξιδιώτες και φορτωμένες αποσκευές. Έμποροι μετακινούσαν εμπορεύματα. Μέσα σε εκείνη τη βαβούρα του πλήθους κυρίαρχο πρόσωπο ήταν “ο κύριος σταθμάρχης”. Έδειχνε να τα καταφέρνει καλά στη δουλειά του και όλοι τον έβλεπαν με σεβασμό. Εμένα με εντυπωσίασε η ομοιότητα και η διακριτή ενδυμασία του, το καπέλο του και η σφουρίχτρα που έδειχνε την υπηρεσιακή του υπεροχή.

Εν τω μεταξύ και ενώ η βουή του τρένου από το σταθμό της Λιλαίας σήμανε την άφιξη του μας πλησίασε γελαστός ο σταθμάρχης και μόλις τον αναγνώρισε η μάνα μου ένοιωσε αγαλλίαση η ψυχή της. Ήταν ο Χαρ. Π. Κόλλιας, ένα από τα έξι παιδιά του μπάρμπα Παν. Κόλλια (Καλόγερου). Μας χαιρέτισε βιαστικά και ανέθεσε σ' έναν υπάλληλο να μας τακτοποιήσει σε θέση σε βαγόνι από αυτά που δεν είχαν την ένδειξη “Ανθρωποι Ίπποι” ώστε να γλυτώσουμε την ορθοστασία. Θα σε θυμάμαι πάντα ξάδελφε Χαράλαμπε, χρημάτισες με επιτυχία και πρόεδρος του Συνδέσμου μας.

Η άφιξη του τρένου με προορισμό τη Θεσσαλονίκη δε με αναστάτωσε, εξάλλου το σφύριγμά του μας ήταν γνώριμο γιατί όταν βρισκόμασταν στις εξοχές του χωριού ο δυνατός του ήχος έφτανε ως εμάς κι έτσι πληροφορούμασταν ότι η ώρα ήταν 10 το πρωί ή 2 το μεσημέρι και έτσι κανονίζαμε τις δουλειές μας. Δε θα ξεχάσω εκείνη τη χειμωνιάτι-

κη μέρα που σφιχτά δεμένος στο χέρι της μάνας μου ανεβήκαμε το συρμό και αυτός ξεκίνησε αγκομαχώντας τις ανηφοριές και τρέχοντας στα πεδινά με συνεχείς στάσεις σε όλους τους σταθμούς ανεβοκατεβάζοντας επιβάτες και αποσκευές.

Στο βαγόνι μας συνταξιδεύαμε με ένα αντρόγυνο που καταγόταν από τα Καστέλλια. Η σύζυγος που και αυτή φορούσε τσεμπέρι, κάλεσε κοντά της τη μάνα μου και άρχισαν τη συνομιλία. Η φάτσα του συζύγου δεν μου άρεσε αλλά ευχαριστήθηκα όταν άρχισε τις συζητήσεις που στην εξάχρονη στρατιωτική του θητεία είχε συμμετάσχει στις μάχες του Σκρα και του Κιλκίς το 1917, όπως και ο πατέρας μου.

Νύχτα φτάσαμε στη Θεσσαλονίκη. Ένας αχθοφόρος με το καρότσι του μας οδήγησε στο κέντρο της πόλης, στην οδό Αγ. Δημητρίου 96 όπου ήταν το κατάστημα του πατέρα μου. Μια ομάδα χωριανών μας περίμεναν για να τους δώσουμε τα γράμματα από τις οικογένειες τους και όλοι μας ρωτούσαν για την υγεία των δικών τους και προπαντός αν λειτουργούσε το σχολείο και παρακολουθούσαν μαθήματα τα παιδιά τους. Τους ενδιέφερε να μάθουν γράμματα για να γίνουν καλοί άνθρωποι και όχι πλούσιοι...

Από την πρώτη μέρα στη Θεσ/νίκη ταχτοποιήκαμε στο πατάρι του μαγαζιού. Δεν θα ξεχάσω τη γοητεία που ένιωθα κάθε φορά που περπατούσα το μικρό το χώρο της επιχείρησης. Τα μεγάλα δοχεία (γκιούμια) που μετέφερε το γάλα για βρασμό στο υπόγειο και πήξιμο γιαούρτης στις τσανάκες και στους κεσέδες. Τα τραπέζια και τις καρέκλες. Τα δράμια της πώλησης γαλακτος. Τη μεταλλική ζυγαριά με τα δυο της τάσια. Όλα αυτά καλά τοποθετημένα από τον πατέρα μου και τα δυο χωριανά μας νέα παιδιά, που τον βοηθούσαν, τον Χρήστο Ηλ. Τομαρά και τον Θύμιο της Πάτρας (Τζιμούσης).

Όλοι δούλευαν σκληρά. Στο ρυθμό της δουλειάς άρχισε να μπαίνει και η μάνα μου. Ανησυχούσε όμως για μένα μήπως χαθώ. Μου άλλαξαν ενδυμασία και με το καινούργιο παντελόνι και το επανωφόρι “έγινα στην τρίχα”. Όπου εμφανίστηκε ο θεός της φωτογραφίας που με πήρε από το χέρι και άρχισε να με ξεναγεί στη ζωή της πόλης.

Όλα μου φαινόταν παράξενα και διαφορετικά από τις εικόνες που ήξερα. Ο θεός της φωτογραφίας ήθελε να μου δείξει το Λευκό Πύργο, τα Κάστρα και άλλα. Γι' αυτά έχουν γραφεί πολλές και σπουδαίες σελίδες από ειδικούς και δεν χρειάζονται επανάληψη από εμάς.

Και εδώ σταματώ τη διήγηση, όπως σταμάτησε και η άνθηση της παροικίας των Κουκουβιστιανών της Θεσσαλονίκης (δημιουργήθηκε ξανά και λειτουργεί κανονικά μετά τον εμφύλιο), διότι ο φόβος της κήρυξης του Β' παγκοσμίου πολέμου τους ανάγκασε να επενδύσουν τους κόπους του αγοράζοντας χωράφια στο χωριό.

Αθανάσιος Μαλεβίτσης

Το πανηγύρι της Αγ. Παρασκευής παλιά και σήμερα

από τη
ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Τα πανηγύρια είχαν αρχαίες ρίζες με θρησκευτικό, κοινωνικό και εμπορικό χαρακτήρα. Από τα γνωστότερα του χωριού τους καλοκαιρινούς μήνες ήταν της Αγίας Τριάδας τον Ιούνιο, της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Παντελεήμονα τον Ιούλιο τα οποία γιόρταζαν οι Κουκουβιστιανοί με μεγάλη θρησκευτικότητα και λαχάρα, από παλιά μέχρι τις μέρες μας.

τους, οι φίλοι είδαν τους φίλους, τους γνωστούς, γνωρίστηκαν με νέους, θυμήθηκαν τα παλιά....

Είδαν τους ίδιους ανθρώπους ζωντανούς, ανανεωμένους, μεγαλύτερους ένα χρόνο, με επιθυμία για ζωή και ελπίδα. Έσφιγγαν τα χέρια, εύχονταν και αντεύχονταν ακούραστα. Φευγαλέα πέρασε και η εικόνα μερικών

χωριανών που είχαν φύγει από τη ζωή πρόσφατα και άδικα. Μα αυτή ήταν η μοίρα τους και η σκηνή χάθηκε γρήγορα.

Κάτω από το παλιό σήμαντρο μια παρέα ηλικιωμένων θυμήθηκε και αναπόλησε τα περασμένα πανηγύρια στη μικρή χωμάτινη αυλή της μικρής παλιάς εκκλησίτσας. Είπαν για αλλοτινούς καιρούς μακρινούς, ξέχωρους γι αυτούς, ίσως μοναδικούς. Τότε που οι πανηγυριώτες νέοι και γέροι καβάλα στα μουλάρια και τα γαϊδουράκια σχημάτιζαν ουρά ατέλειωτη, συναυλία αρμονική από κοπριά μουλαριών και ήχους τραγουδιών, ντυμένοι στα γιορτινά περνούσαν το μονοπάτι του Κρεβατά- στο Ψηλό Κοτρώνιστον Παλιόμυλο να φτάσουν στο ξέφωτο, εκεί που ήταν κτισμένο το εξωκλήσι.

Ο χώρος γύρω ζωντάνευε με τα καλλιεργημένα χωράφια των Κουκουβιστιανών με τριφύλλι, καλαμπόκι, φασόλια έδινε ξεχωριστή οντότητα και ανθρώπινη παρουσία στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής. Κτισμένο στο ξέφωτο διακρινόταν από παντού και μόνο οι μεγάλες αιωνόβιες πουρνάρες με το παλιό σήμαντρο ίσκιωναν το προαύλιο, προστάτευαν τους πιστούς και έδιναν ομορφιά και γραφικότητα.

Ανήμερα της γιορτής της Αγίας Παρασκευής πρωί-πρωί με τα αυτοκίνητά τους οι περισσότεροι και λίγοι πια, πολύ λίγοι, όσων τα ποδάρια άντεχαν να βαδίσουν στο φρεσκοανοιγμένο μονοπάτι που οδηγούσε από το χωριό στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής, στα ανατολικά, έφτασαν γεμάτοι ευλάβεια και πίστη να παρακολουθήσουν και να ψάλουν με τον παλιό τους ιερέα, τον παπά-Γιάννη τη Θεία Λειτουργία. Η μέρα τους είχε πάρει άλλο νόημα, άλλο χρώμα ζωής και ελπίδας. Οι περισσότεροι –κυρίως γυναίκες- παρ' όλη τη ζέστη και την υγρασία έμειναν μέσα στο μικρό χώρο να νιώσουν, να γευτούν την ατμόσφαιρα των λόγων του Ευαγγελίου, την παρουσία του Θεού, της Αγίας Παρασκευής, του ειδυλλιακού τοπίου με τα κεριά που τρεμόπαιζαν, τις σκόρπιες ηλιαχτίδες και το έντονο θυμίαμα. Μια χορωδία έγινε το εκκλησίασμα που συνόδευε τις ευχές του παπά Γιάννη στο Θεό και στην Αγία και έδειχνε πως κρατούσε γερά την πίστη του...

Σαν τέλειωσε η λειτουργία ζωντάνεψε ο περίβολος, γέμισε κόσμος, φωνές, χαρούμενα γέλια, ευχές. Συναντήθηκαν συγγενείς μεταξύ

Αυτές τις πournάρες –θυμήθηκε κάποιος- τις τίνανε παλιά και για πολλά χρόνια ο Ευθύμιος Μώρης (Κατσάνης). Τίνανε τα βελανίδια και τίνανε τα ζωντανά του και όντας θεοσεβής και ικανοποιημένος για τον καρπό που έπαιρνε άφηνε πάντα στην Αγία Παρασκευή κάποια χρήματα.

Δεν ήταν κανένα ιδιαίτερο κτίσμα με περιποίηση και καλλωπισμό. Είχε όμως την επιμέλεια και τον καθαρισμό για πολλά χρόνια ενός γέροντα χωριανού, του ογδοντάχρονου αεικίνητου Ευάγγελου Παπαδάκη, του πιστού Χριστιανού που πρόσφερε τις υπηρεσίες του χωρίς αμοιβή μέχρι που τον κρατούσαν τα πόδια του και πήγαινε στο εξωκλήσι. Τότε το πανηγύρι δεν τελείωνε μετά τη Θεία Λειτουργία στην οποία πολλές φορές λειτουργούσαν δύο παπάδες: της Κουκουβίστας και του Οινόχωριου (Κάνιανης). Επέστρεφαν στο χωριό και μετά το φαγητό, το απόγευμα συνέχιζαν το χορό στο χοροστάσι της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου με καραμούζες, πίπιζες και νταούλια. Ευχές έπαιρναν και έδιναν και τα σπίτια είχαν πανηγυρική όψη. Χωριανοί ταξιδιώτες έφταναν από τα διάφορα μέρη της χώρας για τις εκδηλώσεις. Οι νέοι που ξενιτεύονταν από μικρά παιδιά για καλύτερη τύχη, επέστρεφαν στο χωριό να ξεκαλοκαιριάσουν κοντά στους δικούς τους, να βρεθούν στο πανηγύρι, να δείξουν την προκοπή τους. Το πανηγύρι κρατούσε τρία μερόνυχτα και μικροί –μεγάλοι έπαιρναν μέρος στους χορούς στο χοροστάσι που βάσταγε πέντε και έξι αράδες ακούραστους χορευτές. Γλεντούσαν όλοι. Οι ξωμάχοι του χωριού, δούλοι της γης με το ηλιοκαμένο πρόσωπο και τα ροζιασμένα χέρια, φορώντας τα καλά τους χόρευαν και ξεχνούσαν τις στεναχώριες και τα βάσανα της κάθε μέρας.

Στο χορό επωφελούνταν της ευκαιρίας και έφερναν μερικούς γύρους οι υποψήφιοι γαμπροί και οι νύφες προβάλλοντας το χορευτικό

ταλέντο, την κορμωσασιά και τη χάρη. Μέσα στην οχλοβοή του χορού και το πανδαιμόνιο των οργάνων οι προξενητάδες έκαναν τις προτάσεις τους και παντρολογούσαν τους νέους. Εκεί άρχιζαν τα μεγάλα προξενιά και τα σκληρά παζαρέματα για την προίκα της νύφης.

Στην Κατοχή, όταν κήκε το χωριό, κήκε και το εξωκλήσι και όταν οι κάτοικοι επέστρεψαν πάλι στον τόπο τους ασχολήθηκαν με τα ρημαγμένα και καμένα σπίτια τους, οπότε σταμάτησαν να λειτουργούνται εκεί για καιρό.

Κάποιοι όμως πιστοί κάτοικοι που δεν ήθελαν να χάσουν ότι κληρονόμησαν από τους παππούδες τους πρόσφεραν από την περιουσία τους χρήματα και τα διέθεσαν να κτιστεί πάλι το γραφικό εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής.

Η νύφη του χωριού Γαρυφαλλιά Αλεξίου από τη Λαμία, σύζυγος του Κουκουβιστιανού Δημήτρη Αλεξίου διέθεσε χρήματα για την τοιχοποιία στη μνήμη του άντρα της. Και όταν το 1960 ο Θεόδωρος Κ. Χαμηλός ήρθε από την Αμερική και επισκέφθηκε τη γενέτειρά του, θυμήθηκε τα παιδικά του χρόνια, τις ανεξίτηλες εικόνες ξέγνοιαστης παιδικής ζωής στην Αγία Παρασκευή και συγκινημένος υποσχέθηκε να προσφέρει χρήματα για την αποπεράτωση και τον καλλωπισμό της. Έτσι ο Θεόδωρος Κ. Χαμηλός, γαμπρός του Παναγιώτη Χασιακού, του ανέθεσε την επίβλεψη και τη διαχείριση των εξόδων για την ανακαίνιση του πεσμένου τέμπλου και της σκεπής. Ο Παναγιώτης, μετέπειτα παπά- Τάκης, κάλεσε τους μαστόρους του χωριού Δανιήλ Λιούγκα και Νίκο Γεωργίου οι οποίοι και ανέλαβαν με ζήλο το έργο της αποκατάστασης και ανακαίνισης της Αγίας Παρασκευής.

Μετά τον πόλεμο όμως σιγά- σιγά άλλαξε και το «ύφος» του πανηγυριού.

Άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα σημάδια κόπωσης και λησμονιάς.

Το τριήμερο γλέντι περιορίστηκε μόνο στα μαγαζιά, τα οποία έφερναν συγκροτήματα και ορχήστρες από τη Λαμία με τραγουδίστριες μοντέρνες που τραγουδούσαν παίζοντας το ντέφι μπροστά στο μικρόφωνο. Τα μεγάλα μεγάφωνα αντιλάλουν τους ήχους της παραδοσιακής μουσικής σε όλο το χωριό και πέρα στις ψηλές ραχούλες. Κά-

θε μπακάλικο είχε και δικό του συγκρότημα και πολλές φορές οι ήχοι των τραγουδιών αναμειγνύονταν και δημιουργούσαν «χάβρα» που δεν ενοχλούσε όμως κανέναν πανηγυριώτη.

Τα πρόχειρα ξύλινα τραπέζια και οι σανίδες για καθίσματα που ετοιμάζονταν από την παραμονή γέμιζαν ντόπιους και ξένους επισκέπτες από τα γύρω χωριά που έρχονταν να διασκεδάσουν. Θυμήθηκαν τα γλέντια στο μαγαζί του Θύμιου του Τσίγα, στο Χαραλαμπίεκο, που γέμιζε οικογένειες, το μουσικό συγκρότημα του Σπαθούλα στο παλιό μαγαζί του Τάκη του Βλάχου που κρατούσε τους πανηγυριώτες σε κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες. Χόρευαν και ξέφευγαν από τη ρουτίνα και τη μονοτονία της καθημερινότητας. Θυμήθηκαν τον Δρεμισιώτη κλαρινίστα Γιάννη Κούπα που χρόνια σκόρπιζε το κέφι και τη χαρά με το μελωδικό του κλαρίνο και με τα Δημοτικά

τραγούδια του που αντηχούσαν ως τα ξημερώματα αγαλλίαζε η καρδιά τους.

Κάποιος ανέφερε πως- άγνωστο πια εποχή- έμενε στο εξωκκλήσι μια καλογριά που ετάφη εκεί και έχει μείνει το τοπωνύμιο «ο βράχος της καλογριάς». Άλλοι είπαν πως πολύ παλιά στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής υπήρχε γυναικείο μοναστήρι και τις μοναχές τις έθαβαν λίγο

πιο πάνω, γι αυτό η τοποθεσία αυτή ονομαζόταν «Καλόγρια-καλόγριες».

Είπαν πως το χωριό είχε χιλιάδες γιδοπρόβατα και οι κτηνοτρόφοι της περιοχής φιλότιλοι και φιλόξενοι φίλευαν την ημέρα του πανηγυριού από τα κοπάδια τους ξένους πανηγυριστές.

Όσο όμως περνούσαν τα χρόνια οι κάτοικοι του χωριού λιγόστεψαν, έμειναν μόνο ηλικιωμένοι, το γραφικό μονοπάτι της Αγίας Παρασκευής γέμισε βάτα, κουρμπένια, χαλίκια, πέτρες και η πρόσβαση στη χάρη της ήταν δύσκολη. Πολλοί χωριανοί έμεναν στο χωριό λόγω του δρόμου και της εγκατάλειψης της γύρω περιοχής, αφού και τα κοντινά μονοπάτια είχαν κλείσει από πλούσια βλάστηση και την απουσία των ανθρώπων.

Λόγω πληθώρας ύλης η συνέχεια θα δημοσιευθεί σε επόμενο τεύχος.

Γνήσια Μικρασιάτισσα υποσχέθηκε να συνεχίσει να γράφει για τις ρίζες της και τον Πολιτισμό πέρα από τη θάλασσα του Αιγαίου.

...και άλλη βράβευση

Στο χώρο της βιβλιοθήκης της Εστίας Νέας Σμύρνης, την Τετάρτη, 3 Δεκεμβρίου 2014 έγινε η απονομή των βραβείων για τη συγγραφή βιβλίων Μικρασιατικού περιεχομένου για τα έτη 2010, 2011, 2012.

Μέσα σε μια αίθουσα κατάμεστη οι βραβευσθέντες πήραν τον έπαινό τους συγκινημένοι και ανάμεσά τους ήταν η γνωστή νύφη του χωριού μας **Βασιλεία Κυρίση**. Η Βασιλεία τιμήθηκε με τον Α' έπαινο από τον Πρόεδρο της Εστίας Νέας Σμύρνης, τον ευχαρίστησε και με συγκινητικά λόγια αναφέρθηκε στο περιεχόμενο του βιβλίου της «Από τον παππού στον εγγονό» και στα συναισθήματα που ένιωσε γράφοντας το.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κατά τη διάρκεια του διμήνου Μαΐου-Ιουνίου, το θέμα του Σχολικού Κήπου απασχόλησε και προβλημάτισε τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Συνδέσμου και δυστυχώς αυτό οδήγησε σε διενέξεις και σε παραιτήσεις μελών. Τέθηκε θέμα αμφισβήτησης της διαδικασίας και αυτό αγανάκτησε και προσέβαλλε τέσσερα από τα επτά μέρη του συμβουλίου. Η φυσική αντίδραση ήταν η παραίτηση, τριών εκ των επτά μελών, από ένα συμβούλιο όπου η τελευταία συνεδρίαση του χαρακτηρίστηκε από κινήσεις και λόγια τα οποία μόνο ως προσβλητικά θα μπορούσαν να ονομαστούν και με μία ακόμη παραίτηση –τη δική μου- να εκκρεμεί. Κατ' επέκταση βρεθήκαμε στο σημείο όπου το συμβούλιο αδυνατούσε να λειτουργήσει και να τίθεται σε αμφισβήτηση η πορεία και η συνέχεια του Συνδέσμου.

Ο σκοπός όλων όσοι βρίσκονταν ή και εξακολουθούν να βρίσκονται στο συμβούλιο του Συλλόγου, ήταν και είναι μόνο το ενδιαφέρον μας για το χωριό και για το πως μπορούμε ίσως πιο οργανωμένα να βοηθήσουμε στις δραστηριότητες και εν δυνάμει στην καθημερινότητα της ζωής του χωριού. Συνεπώς, η ύπαρξη του θεσμού, πλέον, του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος «Η Αγία Τριάς» ξεπερνάει τη προβληματική επικοινωνία των μελών του. Και μετά από παραίτηση των μελών του συμβουλίου, και κυρίως των παραιτηθέντων μελών του, αποφάσισα να στηρίξω τη συνέχιση της ύπαρξης του Συνδέσμου και να μην καταθέσω την παραίτηση μου. Αν και κάθε άνθρωπος με σεβασμό ως προς τον εαυτό του αλλά και την οικογένειά του θα έκανε το αντίθετο, όταν αισθανόταν ότι προσβάλλονταν από λόγια και κινήσεις συγχωριανών του.

Η τοποθέτηση αυτή γίνεται καθώς οι συζητήσεις ήταν αρκετές και οι εξηγήσεις λίγες και κυρίως προφορικές. Στα πρακτικά των συμβουλίων του Συνδέσμου υπάρχει αναλυτική εξήγηση των εν λόγω συναντήσεων (πρακτικά 185 & 186).

Με εκτίμηση

Ιωάννα Χαμηλού
Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ
MSc Project Management

Γραμματέας Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος «Η Αγία Τριάς»

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΚΡΗ ΜΕ ΘΕΜΑ:

“ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΝ ΣΤΟΧΑΣΜΟ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ ”

Την Τετάρτη 12 Νοεμβρίου 2014, στις 7 μ.μ. πραγματοποιήθηκε στον Πειραιϊκό Σύνδεσμο (Καραϊσκού 104, Πειραιάς) εκδήλωση του ομίλου Πειραιώς για την διάδοση της ελληνικής γλώσσας, στην οποία μίλησε ο Δρ. Φιλοσοφίας κ. Νίκος Μακρής με θέμα «Γλώσσα και Λόγος στον στοχασμό του Χρήστου Μαλεβίτση».

Την ωραία ομιλία παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

Την γνωρίζω όμως εγώ!!!

Ήταν πρωί, περίπου 8:30 π.μ., όταν ένας ηλικιωμένος περίπου 80 χρονών, με ράμματα στον αντίχειρά του, έφτασε στο νοσοκομείο.

Είπε ότι ήταν βιαστικός και ότι είχε ένα άλλο ραντεβού στις 9:00 π.μ. Η νοσοκόμα τον είδε να κοιτάει επίμονα το ρολόι του και, επειδή δεν ήταν και πολύ απασχολημένη, αποφάσισε να δει την πληγή του. Ενώ του φρόντιζε τα ράμματα, τον ρώτησε αν είχε άλλο ραντεβού με γιατρό σήμερα.

Ο ηλικιωμένος είπε πως δεν είχε ραντεβού με γιατρό, αλλά ότι έπρεπε να πάει στο γηροκομείο για να φάει πρωινό με την σύζυγό του.

Η νοσοκόμα τον ρώτησε σε τι κατάσταση ήταν η υγεία της γυναίκας του. Ο ηλικιωμένος απάντησε ότι η σύζυγός του ήταν θύμα της νόσου Alzheimer. Της είπε ακόμα ότι η γυναίκα του δεν ήξερε ποιος ήταν και ότι δεν μπορούσε να τον αναγνωρίσει τα τελευταία 5 χρόνια.

Η νοσοκόμα έμεινε έκπληκτη, και τον ρώτησε: «Και γιατί συνεχίζεις και πηγαίνεις κάθε πρωί, αφού δεν ξέρει ποιος είσαι;»

Ο ηλικιωμένος χαμογέλασε, χάρδεψε το χέρι της νοσοκόμας και της είπε: «Εκείνη δεν με γνωρίζει, αλλά εγώ εξακολουθώ να ξέρω ποια είναι!!!»

“ Από το 36^ο φύλλο του εντύπου της εκκλησίας Άγ. Απόστολοι Βριλησίων “εν Λόγω Αληθείας”.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

144	Βλάχου Κατίνα του Κωστ. στη μνήμη των Πανάγ. Βλάχου και Κώστα Αυγερινού	20	173	Κωστούρος Δημήτριος (Λαμία) στη μνήμη της συζύγου του Ντίνας και της θείας του Ελένης Α. Κωστούρου	40
145	Μαλεβίτση Αθανασία στην μνήμη των γονέων της	30	174	Μπουκουβάλας Ευθύμιος	20
146	Γιακουμινάκη-Χριστίδη Ντίνα (Η.Π.Α)	50	175	Κουτσουβέλης Αντώνης	50
147	Αντωνίου Αθανάσιος του Φ.	10	176	Ραπτοπούλου - Μωρίκη Χρυσάννα	50
148	Αντωνίου Φώτης του Αθ.	10	177	Λιάμπου-Λίτσου Βασιλική στην μνήμη των γονέων της	20
149	Οικ. Νικ. Πριοβόλου	50	178	Σφετσώρης Τάκης στη μνήμη των γονέων του και αδελφού του Μπάμπη	20
150	Αδάμ -Κεραμίδα Ελένη (Λειβαδιά) στη μνήμη συζύγου και γονέων της	20	179	Λευκαδίου Γεωργία	20
151	Ματθαίου Ευάγγελος του Αλεξ. στη μνήμη των γονέων του	50	180	Δανιήλ Δημήτριος του Αρ.	20
152	Λεβέντη-Μπουκουβάλα Καίτη στη μνήμη γονέων και αδερφού	50	181	Χριστοδούλου Μαρία συζ. Παναγ. στη μνήμη Γεωργίας Μαλιβίτση	20
153	Συνδρομές	250	182	Οικογ. Παπανικολάου Χρυσούλας στη μνήμη της αδερφής και θείας Γεωργίας Μαλιβίτση (το γένος Ιωαν. Τούμπα)	50
154	Μώρης Ευθύμιος του Παναγ. (Ξεστρούπας)	20	183	Κωστούρος Ευάγγελος	20
155	Ρούλια Μαγδαληνή	15	184	Αλεξίου Βάγια στη μνήμη Νικολάου Ιωαν. Τούμπα και Γεωργίας Μαλιβίτση	25
156	Γεωργίου Βούλα	30	185	Οικογ.Χασιακού Γεωργίας στη μνήμη ιερέως Παναγιώτη Χασιακού	50
157	Αυγερινού Νικολίτσα του Κ. (Λειβαδιά)	20	186	Αλεξίου -Δεστούνη Αλεξάνδρα (Καναδάς) στη μνήμη Φιλίτσας Αλεξίου	32
158	Αχλαδάς Λάμπρος του Ζ. στη μνήμη της συζύγου του Ντίνας	20	188	Συνδρομές	250
159	* Ποιός; (Διευκρινίζεται στο τέλος)	;	189	Οικογένεια Νικηφόρου Ζούργου στη μνήμη των γονέων τους	50
160	Αυγερινού Κατερίνα(Λειβαδιά) στη μνήμη του πατέρα της Κώστ. Αυγερινού	50	190	Χριστίδη Δημήτριος και Γιώτα στη μνήμη των γονέων τους	100
161	Μαλιβίτσης Δήμος στην μνήμη της μητέρας του Ελένης	30	191	Οικογ. Τριαντάφυλλου Τσολάνα στην μνήμη του αγαπημένου τους συζύγου, πατέρα & παππού	200
162	Μάκης και Ζέτα Πασσαλή στην μνήμη των γονέων τους	10	192	Δανιήλ Νικόλαος του Ιωαν. (Χαλκούτσι)	50
163	Κοτσίφη Γεωργία στην μνήμη του αδερφού της Ιωαν. Κιτσόπουλου	20	193	Δανιήλ Βασιλική συζ. Ευθυμίου	20
164	Ακτίδης Στράτος	20	194	Μαλιβίτση Ελένη (Η.Π.Α) στην μνήμη του συζύγου της Γεωργίου	70
165	Φίκα Βάσω (Θεσ/νίκη) στη μνήμη Ελένης Αθ. Μαλιβίτση	50	195	Σιακαντάρη-Σιότροπου Λένα	50
166	Τούμπα-Δρογαλά Σοφία στη μνήμη γονέων και θείων της	20	196	Κόλλια-Κάρρα Πίτσα (Η.Π.Α) στη μνήμη των γονέων της Μήτσου & Νίτσας Κόλλια	100
167	Φίκας Περικλής του Ν. στη μνήμη Ελένης Αθ. Μαλιβίτση	50	197	Αχλαδά-Παππά Μαρία (Αυστραλία)	20
168	Χαμηλός Γιώργος του Ιωαν. (Λαμία) στη μνήμη του πατέρα του και αδελφού του Μάκη Χαμηλού	50	198	Αχλαδάς Νίκος (Λαμία)	15
169	Ποδαράς Τριαντάφυλλος του Βασ.	20	199	Κουφός Δημήτριος του Κων/νου στη μνήμη του παππού του Δημητρίου Κουφού	60
170	Παπανικολάου Παναγιώτης του Γ. (Λειβαδιά)	50	200	Συνδρομές	110
171	Παπανικολάου Χρυσούλα στη μνήμη της θείας της Ευθυμίας Μπιτσαράκη το γένος Γ. Γιάτσου	20	201	Αχλαδάς Λάμπρος του Ζήση	15
172	Ζούργος Θανάσης του Αλέξ.	20			

ΔΙΟΡΘΩΣΗ στις εισφορές του προηγούμενου τεύχους: Η εισφορά του Γιώργου και της Μίνας Χριστίδη (ΗΠΑ) ήταν στη μνήμη της Ντίνας Λ. Αχλαδά και των γονέων τους.

* **ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:** Η απόδειξη Νο 159 του μήνα Αυγούστου, κόπηκε εκ παραδρομής μαζί με το στέλεχος. Όποιος συγχωριανός μας έχει λάβει την απόδειξη αυτή παρακαλείται να επικοινωνήσει με τον Σύλλογο για να δημοσιευθεί το όνομά του και να αποκατασταθεί το κενό στην κατάσταση των συνδρομών.

Μια αισιόδοξη είδηση

Το χωριό μας ανανεώνεται. Μια οικογένεια (σύζυγος και δύο κόρες) του Ποδαρά Τριαντ. του Βασιλείου αγόρασε το σπίτι του Καρανάσιου (πλάι στο παλιό πεταλωτήριο του Θαν. Αλεξίου) και θα τους έχουμε συντροφιά τα καλοκαίρια. Δικαιολογημένα αισιοδοξούμε ότι το χωριό μας δεν θα σβήσει. Τους καλωσορίζουμε και ευχόμαστε καλή διαμονή στο χωριό μας και πάντα να χαίρονται τις ομορφιές του.

Μελισσοκομία Καλοσκοπής

Μελισσοκομία Καλοσκοπής

Κωνσταντίνος Νικ. Κυριαζής

Καλοσκοπή Φωκίδας
τηλ.: 22650 61489, 210 5010107
κιν.: 697 7009276

melissokomia-kaloskopis.blogspot.com
konstantinoskyriazis@gmail.com

Επιτέλους το ρόδι έσπασε. Η ατυχία τερματίζεται. Κάτι νέο υπάρχει στο χωριό. Κάποιος έπρεπε να επιχειρήσει να δοκιμάσει την τύχη του. Και αυτός είναι ο Κώστας Κυριαζής (της Πηνελόπης) που παράλληλα με την ενασχόληση του σε ασφαλιστική εταιρεία, ασκεί το πιο γλυκό επάγγελμα. Το επάγγελμα του μελισσοκόμου, με έδρα την Καλοσκοπή.

Η αγάπη του για τις μέλισσες και τη φύση άρχισε από παλιά. Παρακολούθησε ένα ολόκληρο χρόνο μαθήματα μελισσοκομίας στο Ινστιτούτο Γεωπονικών Επιστημών, απέκτησε εμπειρία κοντά σε παλιούς μελισσοκόμους και αφού οργανώθηκε με τις απαιτούμενες άδειες από τις δημόσιες υπηρεσίες εξασφάλισε και τον κατάλληλο τεχνικό εξοπλισμό, έστησε τις κυψέλες του και κυκλοφόρησε στην αγορά μέλι, με την ετικέτα ΜΕΛΙ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ από έλατα και βότανα της περιφέρειας του χωριού μας καθώς και ΜΕΛΙ ΦΩΚΙΔΑΣ από θυμάρι συλλογής Γαλαξιδίου.

Μπράβο Κώστα. Δοκίμασες την τύχη σου. Επέλεξες τον πιο κατάλληλο τόπο για εκτροφή μελισσών και μας προσέφερες ένα τέλειο προϊόν αρίστης ποιότητας.

Ευχόμαστε καλές δουλειές και ασφαλώς εξυπακούεται οι χωριανοί μας θα σταθούν στο πλάι σου!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ:

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ

Τί πίτα ήταν αυτή που έκοψε φέτος ο Σύλλογός μας.

Να μας συγχωρέσει ο Θεός...

Αναφέρομαι στη βασιλόπιτα του Ιανουαρίου του 2014 στο ξενοδοχείο Novotel Αθηνών.

Μαζευτήκαμε εκεί οι Κουκουβιστιανοί να ειπωθούμε, να μιλήσουμε και να κόψουμε την πίτα, όπως κάθε χρόνο. Κατά την τελετή της κοπής συνέβη κάτι ασυνήθιστο. Ενώ παρευρίσκονταν ο παπαΓιάννης - σύζυγός μου, να διαβάσει τις καθιερωμένες ευχές του Αγίου Βασίλειου για να πάει καλά ο Σύλλογος και η χρονιά, κάποιος από τα μέλη του προεδρίου της συνέλευσης όταν ρωτήθηκε αν θα ευλογήσει ο ιερέας, απάντησε ότι δεν χρειαζόταν.

Ντροπή... Σεβασμός μηδέν. Ούτε καν στον χαιρετισμό τους αναφέρθηκε η παρουσία του ιερέα. Μόνο ο πρόεδρος Κ. Δημ. Τσιαμπάς αναφέρθηκε στο Άτομό του, να είναι καλά.

Μέχρι τώρα, το καλοκαίρι περίμενα έστω ένα "συγνώμη" που όφειλαν στον παπα-Γιάννη.

Έτσι θα πάμε μπροστά, παραμερίζοντας τις θρησκευτικές και πατροπαράδοτες πνευματικές αξίες των παππούδων μας...

Παρακαλώ να δημοσιευτεί, όπως έχει...

Η Πρεσβυτέρα
Ανδρομάχη Λευκαδίτη
Καλοσκοπή

ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

Σεβαστή πρεσβυτέρα,

την επιστολή σας την αποστέλλω και τη λάβαμε τον Σεπτέμβριο του 2014 (8 μήνες μετά τη Γενική Συνέλευση). Αν ενθυμείσθε, η Γ.Σ. του Συλλόγου μας έγινε απόγευμα με θέματα πολλά που αφορούσαν το χωριό και το Σύλλογό μας. Ο χρόνος που είχαμε στη διάθεσή μας ήταν περιορισμένος από τη σχετική σύμβαση που είχαμε υπογράψει με το ξενοδοχείο. Κυρίως όμως, ακολουθούσε εκδήλωση άλλου συλλόγου που περίμενε στην πόρτα.

Επομένως, επειδή δεν γνωρίζετε τη διαδικασία και το περιορισμένο της ώρας σας γνωρίζουμε ότι αμαρτία ουκ έχουμε.

Σας ζητούμε όμως ταπεινά συγνώμη στο ότι δεν προσφωνήσαμε τον ιερέα ως έπρεπε.

Μετά τιμής
το Δ.Σ.

"Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ"

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
"Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:

Β. Γρηγοροπούλου,

Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31

τηλ. & φαξ: 210 52.38.158

www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552

e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Επιτυχίες Νέων

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΣΕ ΑΕΙ ΚΑΙ ΤΕΙ

- Βασιλειάδης Νίκος: Ναυπηγών Μηχανολόγων Μηχανικών Ε.Μ.Π Αθηνών
- Κακαράντζα Εύη του Αχίλ.: Πολιτικός Μηχανικός, Πολυτεχνείο Ξάνθης
- Κόλλια Μαρία του Γ.: ΤΕΦΑΑ Αθηνών
- Κυργιαζή Άννα του Πανάγ.: Κοσμητολογία ΤΕΙ Αθήνας
- Κωσταντίνου Μαριάννα: Κοινωνική Θεολογία Αθηνών
- Ψωμακέλη Γιώτα: Κοινωνική Λειτουργός-Εργασίας ΤΕΙ Αθήνας
- Κουμπούρης Βαγγέλης του Πανάγ.: Μηχανολόγος-Μηχανικός Λάρισα
- Καραμανώλης Γιάννης (εγγονός Παπα-Γιάννη Λευκαδίτη): Μηχανικός πληροφορικής Καβάλας
- Κόλλιας Κ. Άρης: Διαχείριση Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων, Παν/μιο Πατρών.
- Γεώργιος Δανιήλ του Ιωάννου, εισήχθη **πρώτος** στο Οικονομικό Τμήμα του Παντείου Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Χρήστος Μαλιβίτσης του Παναγιώτη, εισήχθη **πρώτος** στη Σχολή Εμποροπλοιάρχων.

ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΕΙΣ

Ο Αλέξανδρος Καραμανώλης (εγγονός Παπα-Γιάννη Λευκαδίτη) αποφοίτησε αριστούχος από την σχολή Σεφ Θεσ/νίκης και προσελήφθη σε ξενοδοχείο της Χαλκιδικής

Ο Δημήτριος Ευαγ. Τσίγας αποφοίτησε από το Τμήμα Οικονομικών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η Κόλλια Κ. Δάφνη αποφοίτησε από το Τμήμα Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας της Φιλοσοφικής Αθηνών

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Η Ελεάννα Κουτσουβέλη του Αντωνίου, πέτυχε

διεθνή αναγνώριση. Στην 2η Ολυμπιάδα Νέων-Νεανίδων, η οποία πραγματοποιήθηκε στην πόλη Nanjing της Κίνας από 17 ως 28 Αυγούστου, φέτος, εκπροσώπησε την Ελλάδα στην κλασική κολύμβηση. Στα 200μ. ύπτιο τερμάτισε στην 8η θέση, ενώ στα 50μ. στην 7η, με νέες προσωπικές επιδόσεις! Η Ελεάννα είναι χρυσή βαλκανιονίκης νεανίδων σε όλα τα αγωνίσματα του υπτίου και κάτοχος του πανελληνίου ρεκόρ Κορασίδων Α' (15-16 ετών) στα 50μ. ύπτιο (29', 83'). Της ευχόμαστε υψηλότερες διακρίσεις όπως και να ανταπεξέλθει με επιτυχία στις μαθητικές της υποχρεώσεις στην Γ' Λυκείου!

Ευχόμαστε στα παιδιά του χωριού μας να είναι γερά, καλότερα και πάντα να αγωνίζονται για ένα καλύτερο αύριο!!

ΒΡΑΒΕΙΟ

Απονεμήθηκε το "Βραβείο Νέου Ερευνητή" Πανεπιστημίου Κρήτης για το ακαδημαϊκό έτος 2013-2014 στον *Λυκούργο Μπουγά*, (εγγονός των *Λουκά και Ανθούλας Αριστείδου Πριοβόλου από την κόρη τους Μαρία*), διδάκτορα του τμήματος Φυσικής της Σχολής Θετικών και Τεχνολογικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κρήτης, ως επιβράβευση της σημαντικής συνεισφοράς του στην έρευνα και στην προώθηση της επιστήμης. Η επιλογή βασίστηκε στην αριστεία και δυναμική των υποψηφίων, (υπήρξαν 24 αξιολογες υποψηφιότητες), στην ποιότητα των δημοσιεύσεών τους και στη διεθνή αναγνώριση του έργου τους. Ο Λυκούργος τώρα βρίσκεται στο τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου BERKELEY CA. σε θέση post doc.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ!!!

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2015

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2015

Μια βόλτα στη φύση κάνει τα προβλήματα μας να φαίνονται μικρά και ασήμαντα.

Τα χρώματα, οι μυρωδιές, το θρόισμα του αέρα, το νερό, μας ξυπνούν τις αισθήσεις και μας κάνουν να βλέπουμε με περισσότερη αισιοδοξία τη ζωή.

Το ημερολόγιο αυτό κλείνει μέσα κάτι από την ψυχή του τόπου μας και θα μας κρατήσει συντροφιά κάθε στιγμή του χρόνου, θυμίζοντάς μας τη χαρά που μας προσφέρει η φύση της Καλοσκοπής σε κάθε μας επίσκεψη.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Κουσαφές Βασίλης και η Κατερίνα Λίτσου του Γεωργ. απέκτησαν κορίτσακι.
- Ο Ζήσης και η Παρασκευή Αχλαδά απέκτησαν αγοράκι.
- Ο Παναγιώτης και η Κάτια Ζούργου απέκτησαν αγοράκι.
- Ο Παναγιώτης Δημ. Κυρίτσης και η σύζυγός του Μαρία απέκτησαν κορίτσακι.
- Ο Νίκος Νίκαινας και η Πένυ Σκούφου απέκτησαν αγοράκι.
- Ο Αλέξανδρος Κολλύρης του Ευθυμίου και της Ζαΐρας και η Σοφία Αθανασούλια του Βασιλείου και της Άννας απέκτησαν ήδη το πρώτο τους παιδί που είναι κορίτσι.

Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να **ζήσουν τα νεογέννητα παιδιά τους!**

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Στις 28 Σεπτεμβρίου 2014, στον Ιερό Ναό του Αγ. Δημητρίου στο Βύρωνα ο Δημήτρης και η Ελένη Παντελάκη βάπτισαν τα δίδυμα παιδιά τους. Η νονά Μηνιώνη Γεωργία έδωσε στην νεοφώτιστη το όνομα Μαρία, και η νονά Κολλύρη Βασιλική έδωσε στον νεοφώτιστο το όνομα Σωτήρης.
- Το Σάββατο 12 Ιουλίου στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής βαπτίστηκε ο μικρός Νεκτάριος. Είναι το δεύτερο παιδάκι του Ανδρέα Μπουτόπουλου και της Αδαμαντίας Μπουγά (εγγονής των Λουκά και Ανθούλας Αριστείδου Πριοβόλου από την κόρη τους Μαρία). Ο καλεσμένος λάτρεψαν το χωριό για την θέα και την όμορφη φύση του, επίσης ευχαριστήθηκαν την φιλοξενία τόσο στην ταβέρνα της οικ. Καπετανάκη όσο και στον "Ξενώνα της Γιούλας".

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα!

ΓΑΜΟΙ

- Στις 30/8/2014 στον Ιερό Ναό Αγ. Γεωργίου Καματερού, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου η Μίνα Χριστοδούλου, του Λεωνίδα, και ο Αντώνης Παπαβασιλείου. Ακουλούθησε δεξίωση στην Πάρνηθα, στο κτήμα Κοτρωνία.
- Ο Μάριος Πολυχρονιάδης και η Γαρυφαλία Βαρζακάκου ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου, το Σάββατο 30 Αυγούστου, στο εξωκλήσι της Αγίας Ελένης (Κεφαλόβρυσος). Ευλογήθηκαν από τους πατέρες Συμεών και Κωνσταντίνου, μέσα στο γραφικό εκκλησάκι που έχει αγιογραφήσει στο παρελθόν ο Μάριος. Μετά την τελετή οι νεόνυμφοι με τους γονείς τους, συγγενείς και φίλους πήγαν στο «καταφύγιο Οίτη» για τα κέρασμα. Όλοι απόλαυσαν ένα θαυμάσιο γάμο συμμετέχοντας στην ευτυχία του ζευγαριού. Ιδιαίτερα οι καλεσμένοι που πρωτοήρθαν στο χω-

ριό ενθουσιάστηκαν από τις φυσικές ομορφιές του και την φιλοξενία των κατοίκων του.

Να ζήσουν οι νεόνυμφοι!

ΠΕΝΘΗ

ΑΠΩΛΕΙΑ

**Τριαντάφυλλος Ε. Τσολάνας
(1937-2014)**

Μεγάλη θλίψη και συγκίνηση προκάλεσε στην κοινωνία μας των ψυχών του χωριού μας η δυσάρεστη αγγελία του θανάτου του αείμνηστου Τριαντάφυλλου Τσολάνα.

Έφυγε μετά από γενναία και άνιση μάχη με μία σοβαρή ασθένεια που την αντιμετώπισε με πολύ κουράγιο αφήνοντας πίσω του δυσαναπλήρωτο κενό.

Ο Τριαντάφυλλος είχε γεννηθεί στο χωριό το 1937 και μεγάλωσε μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Δεν ήταν μόνο η φτώχεια και η πείνα που μας βασάνιζαν αλύπητα τα χρόνια της κατοχής, είχε την ατυχία να φονευθεί ο πατέρας του, που είχε καταταγεί στις αντιστασιακές ομάδες το 1944 σε σύγκρουση με ομάδες του Γερμανικού στρατού λίγο έξω από το χωριό. Το όνομά του είναι χαραγμένο στην πλάκα του μνημείου της Αγίας Τριάδας. Παρ' όλα αυτά αγωνίστηκε σκληρά, ειδικεύτηκε και έγινε τέλειος τεχνίτης στην επένδυση πατωμάτων σε κτίρια και αυτό ήταν το βιοποριστικό του επάγγελμα. Παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας Κατίνα Τομαρά με την οποία απέκτησε τον Βαγγέλη, έμπορο και την Φιλόλογο-καθηγήτρια Μαρία που σήμερα έχουν δικές τους οικογένειες.

Η παρουσία του Τριαντάφυλλου στο χωριό είχε μια ξεχωριστή σημασία γιατί ήταν συνυφασμένη με την σοβαρότητα, το ήθος, την αισιοδοξία και το χαμόγελο. Σκεφτόταν σωστά και λογικά. Του χρωστάμε πολλά. Υπηρέτησε με σεβασμό και για πολλά χρόνια τη θέση του δεξιού ψάλτη στο ψαλτήρι του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στις 27/8/2014 από τους ιερείς Παπακώστα, Παπαγιάννη και Παπατάκη στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής.

Τον αποχαιρέτησε ο Παπατάκης Τούμπας με τα ακόλουθα λόγια:

«Αγαπητέ μου φίλε Τριαντάφυλλε!

Όλα τα παιδιά του χωριού μας είχαμε το "προνόμιο" να ζήσουμε

εφιαλτικές καταστάσεις στην ηλικία των 4-5 ετών. Νιώσαμε στο πετσί μας τα βλοσυρά πρόσωπα και τα γυαλιστερά όπλα του γερμανο-ιταλικού φασισμού!!! Και εμείς σαν φοβισμένα "κλωσποπούλια" τρέχαμε να κρυφτούμε στην αγκαλιά των μανάδων μας!

Στην συνέχεια ήρθε η πείνα! Η ξερή μπομποτά και το κατσαμίκι (χυλός από άλευρο καλαμποκιού) ήταν το καθημερινό μας σχεδόν "μενού" και αυτά όχι... χορταστικά!!!

Και ο κατακτητής αφού σκότωσε, ατίμασε, έκαψε, άφησε πίσω του -εκτός από αποκαϊδία, άφησε και δυο μεγάλες λίμνες: μια λίμνη με τα αίματα των αδικοσκοτωμένων Ελλήνων πατριωτών (Δίστομο, Μετλιγαλά, αγία Τριάδα Παρνασσίδος κ.λπ.) άφησε και μια άλλη λίμνη με τα δάκρυα όσων έζησαν!!!

Αλλά και ο πατέρας σου ο Ευάγγελος σκοτώθηκε από τα πυρά των κατακτητών, μεταξύ "Πολεμιστράς" και "Ψηλής Ράχης".

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, μας διώχνουν από τα χωριά μας το φθινόπωρο του 1947!

Έτσι βρεθήκαμε στην Γραβιά στο εκεί δημοτικό σχολείο μαζί.

Το έτος 1950, 12 Μαρτίου, ημέρα Τετάρτη μας "έκαναν το χατήρι" να μας επαναπατρίσουν!

Δύσκολα χρόνια! Τόσο δύσκολα, ώστε στην 10ετία 1955-1965 εγκαταλείψαμε το χωριό, εσύ μεν ως πατωματζής, στην Αθήνα, εγώ στα μεταλλεία Γραβιάς!

Η μεγάλη απόσταση που μας χώριζε, αλλά και οι οικογενειακές υποχρεώσεις του καθενός από εμάς, είχε ως αποτέλεσμα για 15-20 χρόνια να μην βλέπομαστε να τα λέμε. Βγήκες σε σύνταξη και έτσι που και που βρισκόμασταν στο χωριό μας, και τα λέγαμε. Αλλά εκεί που βγήκες σε σύνταξη για να χαρείς τους κόπους μιας ζωής, άρχισαν οι περιπέτειες με την υγεία σου! Το "ΘΕΡΙΟ" με δειλά "βήματα" στην αρχή μήκε και "στρογγυλοκάθισε" στα σπλάχνα σου!!!

Προσπαθούσα να σου δίνω κουράγιο με διάφορα "επιχειρήματα". Έβλεπα όμως ότι "έχανες διαρκώς έδαφος".

Πέρυσι, αμέσως μετά το 15Αύγουστο, βρεθήκαμε να τα λέμε επί δυο ώρες περίπου, στο πεζούλι στην Παναγία, δίπλα στη βρύση. Είπαμε πολλά. Κάποια στιγμή σε πήρε το παράπονο λέγοντας: "γιατί ρε Παπα-Τάκη σε μένα αυτό;". Πάλι προσπάθησα να σου δώσω θάρρος.

Σαν ιερέας -σκέφτηκα- πρέπει να του μιλήσω και για πνευματικά θέματα, και σε μια στιγμή σε ερωτώ "Φίλε μου, έχεις ποτέ στη ζωή σου εξομολογηθεί, έχεις κοινωνήσει;".

Μου απαντάς: “Δεν έχω κάνει τίποτα, δεν έχω βλάψει κανέναν!”

Σου λέω: “όλοι μας φίλε μου, είμαστε ως άνθρωποι ατελείς. Με ελαττώματα με αδυναμίες, είμαστε υπόδικοι ενώπιον του Θεού. Αναμάρτητος τελείως, είναι μόνο ο Θεός! Πρέπει να είμαστε... προετοιμασμένοι. Κοίταξε εκεί στην Αθήνα, βρες ένα Πνευματικό που να έχει καλό όνομα, συζητήσε μαζί του ότι σε “βαραίνει” ώστε να είμαστε όλοι μας έτοιμοι, όταν ο Θεός μας καλέσει κοντά του!”

Δεν μου έδωσες απάντηση! Ακουμπούσες το κεφάλι σου στο ραβδί σου, σιωπηλός. Έκτοτε δεν σε ξαναείδα! Δεν γνωρίζω αν έκανες κάτι, από αυτά που σαν φίλος σου είπα.

Αγαπητέ μου φίλε!

Χθες συνομιλώντας στη Γραβιά με τον γαμπρό σου Περικλή και συζητώντας, σε κάποια στιγμή μου είπε: “Έδωσε μεγάλον αγώνα, αλλά νικήθηκε”

Εγώ, φίλε μου Τριαντάφυλλε, θα πω κάτι διαφορετικό: είσαι και εσύ νικητής, καθ’ ότι επί οκτώ ολόκληρα χρόνια “πάλευες” μαζί με το “θηρίο”!

Ας είναι όμως!

Εμείς, σήμερα εδώ, που έχουμε κυκλώσει το λείψανό σου -και είμαστε πολλοί- εμείς, ευχηθήκαμε από καρδιάς στον Ύψιστο, όπως αναπαύσει την ψυχή σου στους κόλπους Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ, εν χώρα ζώντων!!!

Αιώνια σου η μνήμη αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφέ και φίλε Τριαντάφυλλε!!»

Παπα-Τάκης Τούμπας

Ελένη Μαλιβίτση (1925-2014)

Την 8η Ιουλίου 2014 πέθανε στη Θεσσαλονίκη σε ηλικία 89 ετών η Ελένη Μαλιβίτση, χήρα του Θανάση Μαλιβίτση (Καρατσώλη).

Η εκλιπούσα γεννήθηκε το 1925 στην ΜΕΣΟΡΟΠΗ ΚΑΒΑΛΑΣ, χωριό που βρίσκεται σε μια πλαγιά του Παγγαίου όρους. Το 1957 παντρεύτηκε στη Θεσσαλονίκη τον Θανάση Μαλιβίτση, με τον οποίο απέκτησε δυο παιδιά, ένα αγόρι κι ένα κορίτσι. Πέρα από τις υποχρεώσεις του νοικοκυριού και της ανατροφής των παιδιών, βοηθούσε σε καθημερινή βάση και στο γαλακτοπωλείο που διατηρούσε με τον σύζυγό της.

Ας είναι ελαφρύ το Μακεδονίτικο χώμα που την σκεπάζει.

Ο υιός της
Δήμος Α. Μαλιβίτης

Ζωή Μαντά -Κολλύρη (1926-2014)

Στις 21/7/2014 έφυγε από κοντά μας η Ζωή Μαντά -Κολλύρη που γεννήθηκε στην Καλοσκοπή, το 1926 και ήταν θυγατέρα του Νίκου και της Δημητρούλας Κολλύρη. Ήταν γνωστή

η εργατικότητα και η αξιοσύνη της και μ’ αυτά τα εφόδια αντιμετώπισε τις δυσκολίες που της έτυχαν και μεγάλωσε τον γιο της Σπύρο, που είναι σήμερα σύμβουλος ασφαλειών και επενδύσεων στην Αθήνα και εκείνος της χάρισε μια εγγονή που φέρει και το όνομά της και σήμερα εργάζεται στην Γερμανία.

Ο γιος, η νύφη, η εγγονή της, τα αδέρφια της και λοιποί συγγενείς, την συνόδευσαν στην τελευταία της κατοικία στο Γ’ κοιμητήριο Αθηνών και τέλεσαν και το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο και μαζί με τις ευχές να είναι αναπαυμένη και ευλογημένη η ψυχούλα της. Είθε ο Άγιος Τριαδικός Θεός να την αναπαύσει και κατατάξει στον κόλπο του Αβραάμ, μαζί με τους προγόνους της.

Γιάννης Παπαδόπουλος (1944-2014)

“Στις 16 Ιουλίου του 2014, έφυγε ταξίδι για τη γειτονιά των αγγέλων, ο αγαπημένος μας Γιάννης, σε ηλικία 70 χρόνων. Η κηδεία του έγινε στην Καλοσκοπή όπως το επιθυμούσε, στο χωριό που τόσο αγάπησε.

Η θλίψη σε όλους που είχαν την ευκαιρία και την ευτυχία να τον γνωρίσουν και να ζήσουν κοντά του είναι μεγάλη.

Όμως φρόντισε να μας γεμίσει, το κενό που άφησε πίσω του, με πολύτιμες αξίες και ιδανικά, και που είχε τον τρόπο και κατάφερε να μας διδάξει και να μας οπλίσει με δύναμη, αγάπη, ειλικρίνεια, σεβασμό, και αισιοδοξία, και με πολύ αγάπη απέναντι σε κάθε συνάνθρωπο μας.

Μας έμαθε πως το γέλιο είναι ζωή, η ζωή είναι αγάπη και η αγάπη είναι οικογένεια, και τον ευχαριστούμε που μας άφησε αυτήν την κληρονομιά.

Θα είσαι και θα ζεις πάντα δίπλα μας.

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Παντρεύτηκε τη Γιώτα Τσοχλα και αποκτήσανε δύο γιους.

Η ανιψιά σου Μαρία.”

“Πάντα έλεγα ότι σε αυτή τη ζωή είμαι ΑΤΥΧΗ.

Ναι πράγματι είμαι άτυχη..... γιατί δεν πρόλαβα να χαρώ πολύ την παρουσία σας, δεν πρόλαβα να ακούσω όλες τις ιστορίες από τα δύσκολα και μεγάλα ταξίδια σας, δεν θα έχω την ευτυχία να γνωρίσω ένα τόσο όμορφο άνθρωπο στα παιδιά μου.

Όμως ακόμα και αυτές τις λίγες στιγμές που αντίκρισα τα μάτια σας και άγγιξα το δέρμα των χεριών σας, ένιωσα να με διαπερνά ένα μεγα-

λείο ψυχής, αισθάνθηκα μια ήρεμη σιγανή φωνή να μου ψιθυρίζει ότι όλα θα πάνε καλά.... Γνώρισα έναν άνθρωπο που ενώ γνώριζε ότι η ζωή του έχει φερθεί άδικα, αυτός είχε μια ανεξήγητη δύναμη και μια τεράστια αξιοπρέπεια που σε έκανε να νοιώθεις εσύ ο αδύναμος.

ΤΕΛΙΚΑ ... δεν είμαι άτυχη, είμαι πάρα πολύ ΤΥΧΕΡΗ που σας γνώρισα κ.. Πάννη Παπαδόπουλε και σας ευχαριστώ πολύ.

Γεωργία Στεφανίδου”

Γεωργία Μαλιβίτση (1926-2014)

Γεωργία χήρα Ηλίας Μαλιβίτση το γένος Ιωάννη και Κωνσταντίας Τούμπα γεννημένη στην Καλοσκοπή το έτος 1926. Ήταν παντρεμένη με τον Ηλία Μαλιβίτση τον αγροφύλακα του χωριού.

Απέκτησαν δύο κόρες την Φούλα και την Κωνσταντίνα καθώς και τρία εγγόνια και ένα δισέγγονο.

Απεβίωσε στο Μαρκόπουλο Αττικής στις 25-8-2014 όπου διεμένε με την κόρη της Ντίνα και ενταφιάσθηκε στην Καλοσκοπή.

Ιωάννα Ν. Τριανταφύλλου (1935-2014)

Στις 31/10/2014 απεβίωσε στην Αθήνα η Ιωάννα Τριανταφύλλου του Νικολάου, σύζυγος του Φίλιππου Τριανταφύλλου του Ιωάννη (Πράντζα) με τον οποίο απέκτησε δύο παιδιά και έζησαν ευτυχισμένοι για πολλά χρόνια. Η εκλιπούσα είχε γεννηθεί στην Αθήνα όπου και διέμενε και επισκεπτόταν τακτικά το χωριό μας τα καλοκαίρια.

Υπήρξε μια υπέροχη σύζυγος, μητέρα και γιαγιά. Αγαπούσε πολύ το χωριό μας από την πρώτη μέρα που το γνώρισε ως νύφη στο πλευρό του πατέρα μας. Ήσουν πάντα με το χαμόγελο στα χείλη και πάντα καλοσυνάτη. Καλό ταξίδι. Αιώνια σου η μνήμη. Θα σε λατρεύουμε πάντα. Τα παιδιά και τα εγγόνια σου.

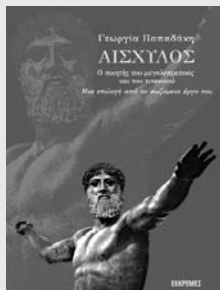
ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Στις 19/10/14 στην εκκλησία των Μυροφόρων στους Αγ. Αναργύρων ετελέσθη το ετήσιο μνημόσυνο της Ντίνας Λ. Αχλαδά.

• Στις 2/11/14 στην Παναγίτσα Αμαρουσίου ετελέσθη το ετήσιο μνημόσυνο της Φιλίτσας Αλεξίου.

• Στις 8/11/14 έγινε στη Λαμία το μνημόσυνο για την συμπλήρωση 3 ετών από το θάνατο του Χαμηλού Ευθυμίου του Ιωάννου.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

**ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
ΑΙΣΧΥΛΟΣ**

Ο ποιητής του μεγαλοπρεπούς και του τιτανικού

Μια επιλογή από το σωζόμενο έργο του. Αρχαίο κείμενο και απόδοση.

...Κι έπιασε τρόμος τους βαρβάρους όλους που 'χαν στην κρίση τους λαθήσει, γιατί δεν ήταν για φυγή που έψαλλαν οι Έλληνες τον ιερό παιάνα τότε, αλλά στη μάχη ορμούσαν μ' αντρεία και με ψυχή γεμάτη τόλημ' και η κραυγή της σάλπιγγας έβαζε σ' όλ' αυτά φωτιά. Κι ευθύς, όλοι μαζί, με πάταγο βουτώντας τα κουπιά, χτυπήσαν με το πρόσταγμα στα βάθητά της την αρμύρα, και γρήγορα, μπροστά στα μάτια μας όλα φανήκαν καθαρά.

Πρώτο με πειθαρχία πήγαινε το δεξιό το κέρασ και με τάξη, και πίσω ο στόλος όλος ακολουθαγε, κι είχες συνάμα να ακούς ένα μεγάλο αλαλαγμό:

«Ίτε παῖδες Ελλήνων, ελευθερώνετε πατρίδα, ελευθερώνετε παιδιά, γυναίκες κι ιερά των πατρικών σας των θεών και τάφους των προγόνων! Νυν υπέρ πάντων ο αγών!»

(Πέρσες, απόσπασμα από την περιγραφή της ναυμαχίας της Σαλαμίνας)

Η έκδοση είναι μία ανθολόγηση των επτά σωζόμενων δραμάτων του Αισχύλου, με την οποία επιχειρούμε να δώσουμε τη δυνατότητα στον μέσο αναγνώστη να προσεγγίσει τον μεγάλο Τραγικό της αρχαιότητας και να μυηθεί στον κόσμο του. Δημιουργός μεγαλοφυής ο Αισχύλος, συγκλονίζει με τα απaráμιλλης ποιητικής τέχνης έργα του. Τις τραγωδίες του τις διατρέχει μια συναρπαστική, εξώκοσμη, τολμούμε να πούμε, δύναμη, κάτι το

μαγικά υποβλητικό, που γεμίζει με δέος την ψυχή του αναγνώστη ή του θεατή των θεατρικών παραστάσεών τους. Κυρίαρχο στοιχείο του αισχύλειου δράματος είναι το μεγαλειώδες τόσο της μορφής όσο και του περιεχομένου – γλώσσα, ύφος, θέμα, ιδέες, στιχοποιία, χαρακτήρες ηρώων, όλα αποπνέουν ασύγκριτο μεγαλείο. Πολύ εύστοχα, λοιπόν, ο αλεξανδρινός επιγραμματοποιός Διοσκουρίδης λέει σε ένα επίγραμμα του για τον Αισχύλο ότι ... δεν είναι τα έργα του γραμμένα σαν από σμίλη καλοδουλεμένα, μα σαν το χείμαρρο κατεβασμένα με ορμή... και τον κατατάσσει στους ημίθεους.

Ο Αισχύλος είναι το δεύτερο βιβλίο της Γεωργίας Παπαδάκη που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Εκκρεμές. Τον Δεκέμβριο 2014 εκδόθηκε το Μούσας άγγιγμα – Ένα απάνθισμα δεκατριών αιώνων ελληνικής ποίησης (8^{ος}-6^{ος} αι. π.Χ. και 4^{ος} αι. π.Χ.-6^{ος} αι. μ.Χ.).

Η Γεωργία Παπαδάκη, κόρη της χωριανής μας Κούλας Πριοβόλου, γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε Κλασική Φιλολογία και Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου υπηρέτησε για δέκα χρόνια ως Βοηθός στον Τομέα Αρχαιολογίας και, παράλληλα, έλαβε μέρος σε διάφορες ανασκαφές. Τα τελευταία χρόνια μελετάει αρχαίους συγγραφείς και μεταφράζει αγαπημένα της κείμενα της ελληνικής γραμματείας. Από το Πρώτο Πρόγραμμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας έχει παρουσιάσει παλαιότερα μια σειρά σχετικών εκπομπών με τον τίτλο «Είτε βραδιάζει είτε φέγγει, μένει λευκό το γιασεμί». Έχουν εκδοθεί άλλα τρία βιβλία της: Ανθολογία αρχαίας ελληνικής ερωτικής ποίησης (Ροές, 2003) Ο δίκος μας Αριστοφάνης, (Περίπλους/Διονύσης Βίτσος, 2009) και Μούσας άγγιγμα (Εκκρεμές, 2013).

**Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΣΤΟ ΝΤΙΒΑΝΙ**

- ΜΩΡΙΚΗΣ ΧΑΡΗΣ

Διαβάζοντας λογοτεχνία με το φακό της Ψυχανάλυσης
Εκδόσεις Αρμός

Η ανάγνωση είναι μια περιπέτεια, που αφορά το κείμενο, τον αναγνώστη και το συγγραφέα, με αβέβαια κάθε φορά έκβαση, και γι' αυτό συναρπαστική. Πώς διαβάζουμε ερμηνεύουμε ένα κείμενο και τι τελικά κατανοούμε από αυτό; Υπάρχει ένα κείμενο και ένα αντικειμενικό «νόημα» ίδιο για κάθε αναγνώστη ή ο καθένας χτίζει το δικό του, και τελικά γίνεται ένα είδος συνδημιουργού; Τι σχέση έχει ένα κείμενο με τον ψυχικό κόσμο και το ασυνείδητο, και πώς εμπλέκεται και κινητοποιείται ο αναγνώστης όταν έρχεται σε επαφή μαζί του; Η ψυχαναλυτική θεωρία και μέθοδος φιλοδοξεί να απαντήσει στα παραπάνω ερωτήματα, διότι δεν εξαντλείται μόνον στην κλινική, θεραπευτική

της διάσταση, αλλά αποτελεί ένα εξαιρετικό όχημα προσβάσεως στον συγκλονιστικό κόσμο της Τέχνης και ειδικότερα της λογοτεχνικής δημιουργίας. Εάν εφαρμοστεί με τις κατάλληλες προϋποθέσεις, μπορεί να λειτουργήσει σαν ένα επιπλέον φως, αποκαλύπτοντας άδηλες διαστάσεις ενός λογοτεχνήματος. Η ψυχαναλυτική ερμηνεία εμπλουτίζει έτσι τη δυνατότητα του αναγνώστη να αποκτήσει πρόσβαση σε αυτές και, ανεπισημάτως, σε περιοχές του δικού του ψυχικού σύμπαντος, μεγαλώνοντας ταυτοχρόνως την απόλαυση του.

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα:

Ο Χάρης Μωρίκης σπούδασε Νομική στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Κλινική Ψυχολογία και Ψυχοπαθολογία στη Γαλλία. Είναι διδάκτωρ ψυχολογίας, μέλος της Ελληνικής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας και της Διεθνούς Ψυχαναλυτικής Ένωσης (I.P.A.). Το παρόν βιβλίο αποτελεί το δεύτερο δημοσιευμένο τμήμα μιας τετράπτυχης εργασίας που διερευνά τις ενδοψυχικές διαστάσεις της καλλιτεχνικής δημιουργίας και της Τέχνης, έχοντας ως πλοηγό το Φροϋδικό έργο.

παιδιά φωτογραφίες

Φωτογραφίες: 1965 (Μαλεβίτσης)

Τα ζώα στο χωριό μας μέχρι και τη δεκαετία του 1980 ήταν απαραίτητα για τις αγροτικές ανάγκες. Η εξοικείωση των μικρών παιδιών με αυτά ήταν επιβεβλημένη.

Στις φωτογραφίες η Ελένη Καλαντζή και η Μαρία Κολλύρη διδάσκουν στους μικρούς πώς να ισορροπούν το σώμα τους στο σαμάρι. Και όταν δεν χρειαζόμασταν συνοδό και κάναμε μόνοι μας καμία βόλτα φωνάζαμε “χόρτασα καβάλα”.

Χρονιάρες μέρες

Το στολισμένο χριστουγεννιάτικο δέντρο.
Φωτο: Νάκος

Τις Άγιες μέρες του Δωδεκαήμερου, που περνάμε όλοι μας καταλαβαίνουμε ότι είναι διαφορετικές από προηγούμενα χρόνια. Λιγότερη διάθεση για διασκέδαση, άγχος, αγωνία και ανησυχία για τα δικά μας και την πατρίδα μας.

Ό,τι όμως και αν μας συμβαίνει, η λαχτάρα για να βρεθούμε στο δικό μας τόπο τις μέρες αυτές είναι μεγάλη. Και γιατί να μην είναι!

Είναι μάλιστα μια ελπίδα σωτηρίας. Οι συνθήκες φαίνονται ευνοϊκές. Η φάτνη, στην οποία γεννήθηκε μια χειμωνιάτικη νύχτα πριν από δυο χιλιάδες χρόνια από σήμερα ο Ιησούς, έχει στηθεί. Τα λαμπιόνια στην είσοδο και την έξοδο του χωριού έχουν κρεμαστεί. Οι δρόμοι από τα πολύχρωμα φύλλα των δένδρων καθαρίστηκαν όλα με τη φροντίδα των μελών του Τοπικού Συμβουλίου και τη βοήθεια εθελοντών. Στην εκκλησία θα ακούσουμε το “Χριστός γεννάται δοξάσατε”. Ο Καπετανάκης μας περιμένει με ζεστασιά και αγάπη.

Στην Κουκουβίστα λοιπόν τα Χριστούγεννα, του Αγίου Βασιλείου και των Φώτων που αν οι συνθήκες το επιτρέψουν τα ρίξουμε το σταυρό στο Κεφαλόβρυσο.

Στην Κουκουβίστα, εκεί η ψυχή μας γεμίζει με αισιοδοξία και κουράγιο.